ഹരിനാമകീൎത്തന

വ്യാഖ്യാനം

ഇത
പരൊപകാരത്തിന്നായിക്കൊണ്ടു
കൊല്ലംജില്ലാക്കൊട്ടുവക്കീൽ
ശ്രീനിവാസയ്യങ്കാർശാസ്ത്രികളാൽ
ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതു

തിരുവനന്തപുരം
ചാലയിൽവിളയിൽവിളാകത്തുവീട്ടിൽ
പെരുമാൾസുബ്രഹ്മണ്യൻ
അവകാശംവാങ്ങി
തിരുവനന്തപുരം

കെരളൊദയം
അച്ചുക്കൂടത്തിൽ
അച്ചടിപ്പിച്ചതു.

വിലരൂപാ അര

൧0൱൲

[illegible] കെ-കൃഷ്ണപിള്ള [illegible]

ഹരിനാമകീൎത്തന

വ്യാഖ്യാനം

ഹരിഃ ശ്രീഗണപതയെനമഃ

അവിഘ്നമസ്തു.

അതിമഹാനായി ഗന്ധൎവ്വാംശഭൂതനായി കവികളിൽവച്ചു മുമ്പനായ എഴുത്തച്ഛൻ ലൊകൊപകാരാൎത്ഥമായും തൻെറ മകൾക്കു ബ്രഹ്മജ്ഞാനവും ഉദിപ്പാൻവെണ്ടിയും ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഹരിനാമകീൎത്തനമെന്ന ഗ്രന്ഥപരിസമാപ്തിക്കായി ഇഷ്ടദെവതയാകുന്ന പരബ്രഹ്മസ്വരൂപനായ നാരായണനെ നമസ്കരിക്കുന്നു. ഓങ്കാരമെന്ന ശീൽകൊണ്ടു.

മൂലം. ഓങ്കാരമായപൊരുൾ മൂന്നായ്പിരിഞ്ഞുടനെ ആങ്കാരമായതിനുതാൻതന്നെസാക്ഷിയതു ബൊധംവരുത്തുവതിനാളായിനിന്നപരമാചാൎയ്യരൂപഹരിനാരായണായനമഃ

അൎത്ഥം. ഓങ്കാരമായപൊരുൾ പരബ്രഹ്മസ്വരൂപമാകുന്ന ആ ബ്രഹ്മം മൂന്നായ്പിരിഞ്ഞു എന്നതു ബ്രഹ്മാവെന്നും വിഷ്ണുവെന്നും ശിവൻ എന്നും ആണ. എന്നാൽ ഓങ്കാരമെന്നാൽ അകാരം ഉകാരം മകാരം ഇങ്ങനെ മൂന്നക്ഷരത്തൊടുകൂടിയതാകുന്നു. അതു അകാരം ബ്രഹ്മാവു ഉകാരം വിഷ്ണുവും മകാരം ശിവനും എന്നുംവെദത്തിലും ഏകാക്ഷരനിഘണ്ടുവിലും പറഞ്ഞി

രിക്കുന്നു. മഹാപ്രളയാവസാനത്തുങ്കൽ കാലശക്തിയാൽ ബൊധിപ്പിക്കപ്പെട്ട ബ്രഹ്മത്തിന്നു മനസ്സുണ്ടായി അതിന്നു മായ ഉണ്ടായി മായയിങ്കൽനിന്നു മഹത്തത്വമഹദഹംകാരാദികൾ ഉണ്ടായി അങ്ങിനെയുള്ള മഹദഹങ്കാരാദികൾ ത്രിമൂൎത്തികളെയും ബന്ധിക്കുന്നു. അത രാജസാഹങ്കാരത്തിൽ ബ്രഹ്മാവും സാത്വികാഹങ്കാരത്തിൽ വിഷ്ണുവും താമസാഹങ്കാരത്തിൽ ശിവനും വൎത്തിക്കുന്നു. അതിനാൽ സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരത്തിന്നു കാരണഭൂതന്മാരും ആകുന്നു. ഇങ്ങിനെ സൃഷ്ടിഉണ്ടായി എന്നുള്ളതിന്നു താൻതന്നെ സാക്ഷിയായും ഭവിക്കുന്നു. എന്നു എല്ലാവരുംബൊധിപ്പാൻവെണ്ടി അരൂപവാനായ ഈശ്വരൻ ഒരു സ്വരൂപവാനായും ഗുരുവായും ഭവിക്കുന്നു. അതു സച്ചിദാനന്ദ പരമഗുരുവാണ. അങ്ങിനെ പരമഗുരുസ്വരൂപനായ നാരായണ നിനക്കുനമസ്കാരം. ഹരി എന്നത സകല ജനങ്ങൾക്കും ആദ്ധ്യാത്മികമായും ആധി ദൈവികമായും ആധി ഭൌതികമായും ഉള്ള താപത്രയത്തെയും കളയുന്നവൻ എന്നൎത്ഥമാകുന്നു. ഹരി എന്നു സംഖ്യ ഇരുപത്തെട്ടു അതുകൊണ്ടു ഇരുപത്തെട്ടുകൊടി നരകത്തിൽനിന്നും ഉദ്ധാരണം ചെയ്യുന്നവൻ എന്നുകൂടി അൎത്ഥമാകുന്നു. നാരം അയനം യസ്യസഃ നാരായണഃ എന്നതിനാൽ മഹാപ്രളയത്തിൽ സകല ലൊകങ്ങളെയും സംഹരിച്ചു കാരണജലത്തിൽ അനന്തനാകുന്ന പള്ളിമെത്തമെൽ സച്ചിദാനന്ദസ്വരൂപനായി പള്ളികൊള്ളുന്നവൻ എന്നാകുന്നു. സംഹൃത്യലൊകാൻ വടപത്രമദ്ധ്യെ ശയാനമാദ്യ

ന്തവിഹീനരൂപം എന്ന പ്രമാണവും ഉണ്ട.

മായനീങ്ങി ഇരിക്കെണമെന്ന

മൂലം. ഒന്നായനിന്നെഇഹ രണ്ടെന്നുകണ്ടളവി ലുണ്ടായൊരിണ്ടൽബത മിണ്ടാവതല്ലമമ പണ്ടെ ക്കണക്കെവരുവാൻനിൻകൃപാവലിക ളുണ്ടാകഎ ങ്കലിഹ നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. സകലലൊകങ്ങളെയും സംഹരിച്ച അഖണ്ഡസച്ചിദാത്മകനായ പരബ്രഹ്മത്തിൽ ലയിച്ചതായ മായാജഗൽസൃഷ്ടി ആരംഭിക്കണമെന്ന വിചാരിച്ചസമയം ഉണ്ടായി ആ മായയിൽ തട്ടീട്ടുള്ള നിഴലാണ ജീവൻ എന്നു പറയുന്നത. അങ്ങിനെ വികല്പൊപാധിയായ മായയിൽ പ്രതിബിംബിച്ചതു കണ്ണാടിയിൽകാണുന്ന നിഴൽപൊലെയാണ. അങ്ങിനെ ഠരംശ്വരനെന്നും ജീവനെന്നും രണ്ടായിക്കണ്ടതിനാൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള സങ്കടം ഇന്നവണ്ണമെന്നും ഇത്രമാത്രമെന്നും പറവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. അതു എന്തെന്നാൽ ജനനമരണമാകുന്ന സംസാരദുഃഖം ജീവന്നു ഉണ്ടാകുന്നതിനാലാകുന്നു. അതിനാൽ ഉണ്ടെന്നു തൊന്നുന്നതായും വസ്തുത ഇല്ലാത്തതായും ഉള്ള മായാ നീങ്ങുമ്പൊൾ ജീവൻ ബ്രഹ്മത്തിനൊട ലയിക്കുന്നു; അങ്ങിനെയുള്ള വികല്പൊപാധിയായ മായാസംബന്ധം നീങ്ങുവാനും അഖണ്ഡസച്ചിദാനന്ദസ്വരൂപമായി സ്ഥിതിചെയ്യാനുംവെണ്ടി അല്ലയൊ നാരായണ നിന്റെ പരിപൂൎണ്ണമായ കൃപ എങ്കൽ ഉണ്ടാകണമെ. അതിനായി ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. രണ്ടായി നിന്നെക്കൊണ്ട പകുത്തുകൊണ്ടത്രെ ഞാനുരചെയ്യുന്നു. എന്ന മഹാനാ

യ മെല്പത്തൂർ നാരായണ ഭട്ടതിരി അദ്വൈതകീ
ർത്തനത്തിൽ കല്പിച്ചും ഇരിക്കുന്നു. ഭഗവൽകൃപ
ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഭക്തി വർദ്ധിക്കും അതിനാൽ മു
ക്തിയും ലഭിക്കുമെന്നു ഭാഗവതാദി പുരാണങ്ങളി
ൽ കല്പിച്ചിട്ടും ഉണ്ട. ൨

അഹംഭാവം തൊന്നരുതെന്നു

മൂലം. ആനന്ദചിന്മയഹരെ ഗൊപികാരമ
ണ തൊന്നണഭാവമതുതൊന്നായ്ക്ക വെണമിഹതൊ
ന്നുന്നതാകിലഖിലം ഞാനിതെന്നവഴി തൊന്നെ
ണമെവരദ നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. പരമാനന്ദസ്വരൂപനായും സച്ചിദാ
ത്മകനായും ജനങ്ങളുടെ സംസാര താപത്തെക
ളയുന്നവനായും ഇരിക്കുന്ന (ഗൊപികാരമണ)
എന്നുപറഞ്ഞതുകൊണ്ടു ഗൊപസ്ത്രീകളെ എല്ലാ
യ്പൊഴും രമിക്കുന്നവനായും ഇരിക്കുന്ന നാരായണ
ഞാനെന്നും എന്റെതന്നും എനിക്കുതൊന്നാതെ
ഇരിക്കണം അങ്ങനെ ഒരുസമയം തൊന്നുന്നതാ
യാൽ ആ തൊന്നൽ ഇക്കാണായ ലൊകങ്ങൾ
ഒക്കെയും ഠരംശ്വരസ്വരൂപമെന്നും ആ ഞാനെ
ന്നും തൊന്നണം എന്നാൽദെവസ്ത്രീകളാണഗൊ
പസ്ത്രീകൾ എന്നു ഭാഗവതത്തിൽ കൽപ്പിച്ചിരി
ക്കുന്നു. അതിൽതന്നെ ആ ഗൊപികൾ മഹാ
ഭാഗ്യവതികളെന്നും അവൎക്കസായൂജ്യമെന്നും ക
ൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ദെവസ്ത്രീകൾക്കു സാ
യൂജ്യംവരാനിടയില്ലാ അതിനാൽ വളരെക്കാലംമ
ഹാതപസ്സചെയ്തു ദണ്ഡകാരണ്യ വാസികളായ
മഹൎഷിമാരാണെന്നു കൽപ്പിച്ചുത എത്രയുംഉചിത
മായിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ളഗൊപിമാർ എല്ലാ

ല്ലൊഴം ഇരിപ്പുനടപ്പുകിടപ്പു മതലായതിനാംകൃഷ്ണ നാണെന്നു ഭാവിക്കയും ആഭാവനായാൽസകല പ്രപഞ്ചവും ഠരംശ്വരമയമായികാണുകയും ചെയ്യു ന്നപൊലെ എനിക്കുംസകലവും ഠരംശ്വരമയമാ യിതൊന്നണെനാരായണ അതിനായിഞാൻന മസ്കരിക്കുന്നു. ൩-

ഠരംശ്വരൻ താനെന്നുറക്കുമ്പൊൾ

പരമാനന്ദമുണ്ടാകുമെന്നു

മൂലം. അൎക്കാനലാദിവെളി വൊക്കെഗ്രഹി ക്കുമൊരു കണ്ണിന്നു കണ്ണുമനതാകുന്നകണ്ണതിനു ക ണ്ണായിരുന്നപൊരുൾതാനെന്നുറക്കുമളവാനന്ദമെ ന്നുഹരി നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. ആദിത്യൻ അഗ്നി ചന്ദ്രൻ നക്ഷ ത്രങ്ങൾ മുതലായ തെജസ്സുകളായവകളുടെ ശൊഭ യെ ഗ്രഹിക്കുന്നത മനസ്സാകുന്ന കണ്ണാകുന്നു. എന്നാൽ പഞ്ചെന്ദ്രിയങ്ങളാൽ ഗ്രഹിക്കുന്ന വസ്തു ക്കളുടെ പ്രകൃതമറിയെണമെങ്കിൽ ആ പഞ്ചെന്ദ്രി യങ്ങളൊടു മനസ്സുകൂടി യൊജിക്കണം മനസ്സു മ റെറാരെടത്തായിരുന്നാൽ മുമ്പിൽ കാണുന്നതും കെൾക്കുന്നതും ഇന്നതെന്നു അറിവാൻപാടില്ലാ. മനൊഹിഹെതുസ്സൎവ്വെഷാമിന്ദ്രിയാണാംപ്രവൎത്ത നെ എന്ന പ്രമാണംകൊണ്ടു സകല അറിവിന്നും കാരണം മനസ്സാകുന്നു അതുകൊണ്ടു മനക്കണ്ണാ കുന്ന കണ്ണിൽവച്ചു മുഖ്യതാ ആ മനക്കണ്ണിനെ തു ലക്കുന്നതായ പൊരുൾ ജ്യൊതിസ്വരൂപമായ പര ബ്രഹ്മമാകുന്ന അങ്ങനെയുള്ള പരബ്രഹ്മം താനാ ണെന്നു ഉറക്കുമ്പഴത്തെ ആനന്ദം ഇന്നവണ്ണമെ ന്നും ഇത്രമാത്രമെന്നും പറവാൻവളരെ പ്രയാ

സംതന്നെ അത അനുഭവസിദ്ധികൊണ്ടു ഉണ്ടാകുന്നതാണ. അങ്ങനെ സച്ചിദാനന്ദാത്മകമായി അഖണ്ഡമായിരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മംതാനെന്നു ഉറപ്പാൻവെണ്ടി നാരായണ നിന്നെ ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. ൭

ഹരിനാമകീൎത്തനത്തെ ചൊല്ലുന്നതിന്നു
ഗുരുക്കന്മാർ തുണെക്കണമെന്നു

മൂലം. ഹരിനാമകീൎത്തനമിതുരചെയ്യുതിന്നു ഗുരുവരുളാലെദെവകളുമരുൾചെയ്ക ഭൂസുരരും നരനായിജനിച്ചുഭുവിമരണംഭവിപ്പളവു മുരചെയ്യുതിന്നരുൾക നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. ഹരിനാമകീൎത്തനമെന്ന ഗ്രന്ഥത്തെ ഉച്ചരിക്കുന്നതിന്നു പരമാനന്ദസ്വരൂപനായ സച്ചിദാനന്ദ ഗുരുവിന്റെ കാരുണ്യത്താൽ ദെവെന്ദ്രൻമുതലായ മുപ്പത്തുമുക്കൊടി ദെവകളും സനകാദി നാല്പത്തെട്ടുകൊടി മഹൎഷിമാരും ജാബാലിമുതലായ ബ്രാഹ്മണൊത്തമന്മാരും എന്നെ വഴിപൊലെ അനുഗ്രഹിക്കണം എന്നാൽ ഒരു മനുഷ്യൻ ഭൂമിയിൽപിറന്നു മരിക്കുന്നതുവരെ ഭഗവന്നാമസംകീൎത്തനം ചെയ്യെണ്ടത എത്രയും ആവശ്യമാകയാൽ അങ്ങനെ എനിക്കു എപ്പൊഴും ഭഗവന്നാമസംകീൎത്തനം ചെയ്യാൻ ഇടവരുത്തണെ നാരായണ അതിന്നായി ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു എന്നാൽ ഇന്നപ്പൊൾ മരണംഭവിക്കുമെന്നു ആൎക്കുംനിശ്ചയവുംഇല്ലാ നഹിപ്രമാണം ജന്തൂനാമുത്തരക്ഷണ ജീവനെ എന്നാണപ്രമാണം അതിനാൽ എപ്പൊഴും ഭഗവന്നാമസംകീൎത്തനം ചെയ്യെണ്ടതെന്നാണ അൎത്ഥം. ൮

മൂലപ്രകൃതിയായ മായാഒടുങ്ങുന്നതല്ലന്നു

മൂലം. ശ്രീമൂലമായ പ്രകൃതിങ്കൽ തുടങ്ങിജനനാന്ത്യത്തൊളം പരമഹാമായതൻെറഗതി ജന്മങ്ങളുംപലകഴിഞ്ഞാലുമില്ലവധി കൎമ്മത്തിനുംപരമ നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. മൂലപ്രകൃതിഎന്നത മഹാമായയാകുന്നു ആ മായയിൽനിന്നു മഹത്തത്വം മഹദഹംകാരാദികൾ ഉണ്ടാകുന്നു പ്രകൃതിപുരുഷന്മാർ എന്നുപറയുന്നതബ്രഹ്മവും മായയും ആകുന്നു ആപ്രകൃതിയെത്തന്നെ മൂലപ്രകൃതിയെന്നും ശക്തിയെന്നും വിദ്യാഎന്നും അവിദ്യാഎന്നും മായാഎന്നും പലവിധംപറയുന്നു ആ മായയുടെ ഗുണങ്ങളാകുന്നു സത്വരജസ്സുതമൊഗുണങ്ങൾ ആ ഗുണത്രയത്തൊടുംകൂടി ഉണ്ടായ ജീവൻ എത്രയൊ ജന്മം കഴിഞ്ഞാലും മായാവൈഭവം തീരുന്നതല്ല കൎമ്മങ്ങളും ഒടുങ്ങുന്നതല്ല ബ്രഹ്മാ വിഷ്ണു രുദ്രൻ ആദിത്യൻ ചന്ദ്രൻ മുതലായവരെയും കൎമ്മംവിടുന്നതല്ലാ.

ശ്ലോകം. ബ്രഹ്മായെനകുലാലവന്നിയമിതൊ ബ്രഹ്മാണ്ഡഭാണ്ഡൊദരെ വിഷ്ണുൎയ്യെനദശാവതാരഗഹനെ ക്ഷിപ്തൊമഹാസങ്കടെ ശംഭുൎയ്യെനകപാലപാണിരനിശം ഭിക്ഷാമടൻസെവതെ സൂൎയ്യൊഭ്രാമ്യതി നിത്യമെവഗഗനെ തസ്മൈനമഃ കൎമ്മണെ.

അൎത്ഥം. ബ്രഹ്മാവു സൃഷ്ടികൊണ്ടും വിഷ്ണുദശാവതാരംകൊണ്ടും ശിവൻ ഭിക്ഷയെടുത്തും ആദിത്യചന്ദ്രന്മാർ ദിവസവും ആകാശഗമനംകൊണ്ടും ചുററുന്നു അതിനാൽ അങ്ങിനെയുള്ള കൎമ്മഗ

തി ഒടുങ്ങുവാൻവെണ്ടി നാരായണ ഞാൻനമസ്കു
രിക്കുന്നു. ൯

ഭക്തിവൎദ്ധിക്കെണ്ടതഎത്രയുംആവശ്യമെന്ന.

മൂലം. ഗൎഭസ്ഥനായിട്ടുവിജനിച്ചും മരിച്ചുമുദകപ്പോളപൊലെ ജനനാന്ത്യനിത്യഗതി തചൽ ഭക്തിവൎദ്ധനമുദിക്കെണ മെൻമനസിൽ നിത്യം തൊഴാമ്മുരിക നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. കൎമ്മഗതികൊണ്ടു ജന്തുക്കൾ ഭൂമിയിൽജനിക്കയും മരിക്കയും ചെയ്യുന്നു അതിന്നുപമവെള്ളത്തിൽകുമള ഉണ്ടാകയും ക്ഷണത്തിൽ നശിക്കയും ചെയ്യുന്നതുപൊലെ എന്നാൽജന്മം ഒടുങ്ങിഗതിവരെണമെങ്കിൽ ൟശ്വരഭക്തി വഴിപൊലെ ഉണ്ടാകണംഭക്തിവൎദ്ധിക്കുന്നസമയം ആത്മഭക്തിക്കുമുഖ്യകാരണമായിഭവിക്കുംഭക്തികൊണ്ടല്ലാതെ മുക്തിലഭിക്കുന്നതല്ലന്നു ഭാഗവതത്തിലും കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു ഭക്തിയെന്നതു എപ്പൊഴും ൟശ്വരചിന്തയാകുന്നു ഭക്തിക്കു ഒമ്പതുലക്ഷണം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു അതിൽ ൧- ഭഗവൽകഥകളെകെൾക്ക ൨- ഭഗവൽകഥകളെചൊല്ക ൩- വിഷ്ണുവിനെമനസ്സുകൊണ്ടുസ്മരിക്ക ൪- ഭഗവൽപാദാരവിന്ദങ്ങളെസെവിക്ക ൫- ഭഗവാനെപൂജിക്ക ൬- നമസ്കരിക്കുക ൭- ഭഗവാന്നുദാസ്യപ്രവൃത്തി എടുക്ക ൮- ഭഗവാനൊടുസഖ്യംചെയ്ക ൯- സകലവുംഭഗവാങ്കൽഅൎപ്പിക്കുഇങ്ങനെഒമ്പതുലക്ഷണങ്ങളൊടുകൂടിയതാകുന്നുഎന്നാൽഭക്തിപലപ്രകാരത്തിലുംവരാം കാമത്താൽഗൊപസ്ത്രീകൾക്കും ഭയംകൊണ്ടു കംസന്നും ദ്വെഷംകൊണ്ടുശിശുപാല ന്മുതൽപെൎക്കും സംബന്ധംകൊണ്ടു യാദവന്മാൎക്കും സ്നെഹം

കൊണ്ടു പാണ്ഡവന്മാൎക്കും ഭക്തികൊണ്ടു നാരദാദികൾക്കും ഭക്തിവൎദ്ധിച്ചു എന്നു ശ്രീഭാഗവതത്തിൽകല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള ഭക്തിഎന്റെമനസ്സിൽ ഉദിപ്പാൻവെണ്ടി നാരായണ നിന്നെനമസ്കരിക്കുന്നു. ൭

ഭക്തിവൎദ്ധനത്തിന്നുകാരണം
ഭഗവദ്ധ്യാനമെന്നു

മൂലം. ണത്താരിൽ മാനിനിമണാളൻ പുരാണപുരുഷൻ ഭക്തവത്സലനനന്താദി ഹീനനതിചിത്തത്തിലച്യുതകളിപ്പന്തലിട്ടു വിളയാടീടുകെന്മനസി നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. നല്ലതായി ഭംഗിയെറുന്ന താമരപ്പൂവിൽ നിന്നുണ്ടായ ലക്ഷ്മീഭഗവതിയുടെ ഭൎത്താവായും അനാദികാലത്തുണ്ടായ മഹാപുരുഷനായും തന്നെസെവിക്കുന്ന ഭക്തന്മാരിൽ വളരെവാത്സല്യമുള്ളവനായും അന്തവും ആദിയും ഇല്ലാത്തവനായും ഇരിക്കുന്ന അച്യുതനാശ രഹിതനായുള്ളവനെ എന്റെമനസ്സാകുന്ന അരങ്ങത്തു കളിപ്പാനുള്ള പന്തൽ ഇട്ടു അതിൽ വിളയാടണെനാരായണ. എന്നാൽ എപ്പൊഴും എന്റെ മനസ്സിൽ കളിയാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനായി നിന്നെ ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. ൮

ഷഡാധാരത്തിന്നുമീതെ
ഭഗവാൻവസിക്കുന്നുഎന്നു

മൂലം. പച്ചക്കിളിപ്പവിഴ പാൽവൎണ്ണ മൊത്തനിറ മിചരിപ്പവൎക്ക് ഷഡാധാരം കടന്നുപരിവിശ്വസ്ഥിതിപ്രളയ സൃഷ്ടിക്കുസത്വജരസ്സുമൊടെ ഹരി നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. പച്ചക്കിളി എന്നതു തമൊവൎണ്ണം പവഴനിറം എന്നതു രജൊവൎണ്ണം പാൽവൎണ്ണം എന്നതു വെളുത്ത സത്വവൎണ്ണം ഇങ്ങിനെ മൂന്നുനിറമാകുന്നു ഭഗവാന. അതിൽ കൃതയുഗത്തിൽവെളുത്തനിറം അതു വാമനനായി ബ്രഹ്മചാരിയായി അവതരിച്ചതാണ. ത്രെതായുഗത്തിൽ യജ്ഞെശ്വരനായിസ്രുവജ്ജുഹ്വിത്യാദിലക്ഷണത്തൊടകൂടിയും ചുവന്ന നിറത്തൊടും അവതരിച്ചു ദ്വാപരയുഗത്തിൽ ശംഖചക്രഗദാപത്മങ്ങളൊടും കറുത്തനിറമായും അവതരിച്ചു എന്നഭാഗവതത്തിൽ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള നിറങ്ങളെ ആഗ്രഹിക്കുന്ന മനുഷ്യർ ഭഗവൽ സാരൂപ്യത്തെ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൎക്ക ഷഡാധാരം എന്നത മൂലാധാരം സ്വാധിഷ്ഠാനം മണിപൂരം അനാഹതം ആജ്ഞാവിശുദ്ധി ഇങ്ങനെയുള്ള ആറാധാരത്തിന്നും മീതെ ദ്വാദശാന്തം എന്ന തന്റെ മൂൎദ്ധാവിൽ സഹസ്രദള പത്മത്തിൽ ഈശ്വരൻ സ്ഥിതി ചെയ്തു. ലൊകത്തെ സൃഷ്ടിക്കയും രക്ഷിക്കയും സംഹരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. സൃഷ്ടിക്ക കാരണഭൂതം രജൊഗുണം രക്ഷണത്തിന്ന സത്വഗുണം സംഹാരത്തിന്ന തമൊഗുണം ഇങ്ങിനെ തന്റെ നിറുകയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നവനായ ഈശ്വരനെ അറിഞ്ഞാൽ പിന്നെ സംസാര ദുഃഖം ഉണ്ടാകുന്നതല്ലാ അങ്ങനെ അറിവാൻ ഇടയാക്കണമെ ത്രിഗുണസ്വരൂപനായ നാരായണ നിന്നക്കനമസ്കാരം.

മൂലം. തത്വത്തിനുള്ളിലുദയംചെയ്തിരുന്നപൊരുൾ എത്തീടുവാൻഗുരുപദാന്തെഭജിപ്പവനു മൃ

ക്തിക്കതക്കൊരുപദേശംതരും ജനനമററീടുമന്ന
വനുനാരായണായനമഃ

അത്ഥം. പിന്നാലെ അയ്യഞ്ചുമഞ്ചും എന്നുള്ള ശീലിൽ വിവരിപ്പാൻ ഭാവിക്കുന്ന തൊണ്ണൂററാറു തത്വങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ ഉദയംചെയ്യിരിക്കുന്ന പൊരുൾ ബ്രഹ്മസ്വരൂപമാകുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ബ്രഹ്മത്തെ പ്രാപിക്കെണമെങ്കിൽ സൽഗുരുവിൻെറ പദാരവിന്ദത്തെ സെവിക്കണം അങ്ങനെസെവിക്കുമ്പൊൾ മുക്തിക്കുകാരണമായ ഉപദെശം എന്നത തൊണ്ണൂററാറു തത്വങ്ങളുടെഉള്ളിലാണീശ്വരൻെറ സ്ഥിതിയെന്നും ഇക്കാണുന്നതൊക്കയും ഇല്ലാത്തതെന്നും ബ്രഹ്മം സത്യമായുള്ളതെന്നും ഉള്ള ജ്ഞാനം ഉണ്ടാകും അങ്ങനെ ജ്ഞാനം ഉണ്ടാകുമ്പൊൾ ജനനമരണമാകുന്ന സംസാരദുഃഖം നശിക്കും അപ്പൊൾ പിന്നീട ജനനംഉണ്ടാകുന്നതല്ലാ അതിനാൽ പരമാചാൎയ്യ ഗുരുവിൻെറ തൃപ്പാദങ്ങളെ സെവിപ്പാൻ തൊന്നുന്നതിന്നു വെണ്ടിഹരെ നാരായണ നിന്നെഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. ൧൦

യമദൂതർകയ്യിലാകുംമുമ്പെ
ഭഗവൽപദാരവിന്ദത്തെ
സെവിക്കണമെന്നു

മൂലം. എൻപാപമൊക്കെയറിവാൻ ചിത്രഗുപ്തനുടെ സംപൂൎണ്ണലിഖ്യതഗിരംകെട്ടുധൎമ്മപതി എൻപൊക്കലുള്ള ദുരിതംപാൎത്തുകാണുമളവംഭൊരുഹാക്ഷഹരി നാരായണായനമഃ

അത്ഥം. എന്നാൽ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഓരൊ പാപങ്ങളെയും അറിവാൻ ചിത്രഗുപ്തനാൽ എഴ

തപ്പെട്ടകണക്ക യമധൎമ്മരാജാവുവായിച്ചുകെട്ടആ പാപങ്ങളുടെ പരിഹാരത്തിന്നായി അതാതപ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷകല്പിക്കുന്നതിന്നുമുമ്പെ അല്ലയൊ ചെന്താമരക്കണ്ണാ നിന്റെതിരുനാമകീൎത്തനംചെയ്യാൻ ഇടവരുത്തണെ നാരായണ അതിന്നായി ഞാൻ നമസ്കരിമിക്കുന്നു. എന്നാൽ എത്രയൊ പാപം ചെയ്തിരിക്കെ ഒരിക്കൽ ഉച്ചരിച്ച ഭഗവന്നാമം അത്ര്യയുംകളയിക്കുമൊ എന്നുവിചാരിക്കെണ്ടാ. ഒരു ഭഗവന്നാമം എത്രപാപങ്ങളെക്കളയുമൊ അത്രയുംപാപംചെയ്യാൻ ഒരു പുരുഷായുസ്സുവരെയും കഴിയുന്നതല്ലന്നു വിഷ്ണുരഹസ്യം എന്നഗ്രന്ഥത്തിൽ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു ൧൧

ജ്ഞാനംകൊണ്ടു അജ്ഞാനങ്ങൾ നീങ്ങിപ്പൊമെന്നു

മൂലം. നക്ഷത്രപങ്ക്തികളുമിന്ദുപ്രകാശവുമൊളിക്കും ദിവാകരനുദിച്ചുണൎന്നളവു പക്ഷിഗണം ഗരുഡനെക്കണ്ടുകൈതൊഴുത രക്ഷിക്കഎന്നടിമ നാരായണായനമഃ

അൎത്ഥം. നക്ഷത്രങ്ങളുടെയും ചന്ദ്രന്റെയും മറ്റുമുള്ള പ്രകാശങ്ങൾ ഒക്കെയും ആദിത്യൻഉദിച്ചു പൊങ്ങി വരുമ്പൊൾ തീരെയില്ലാതെ ആയിതീരും എത്ര്യയും വെഗമൊടു പറക്കുന്ന പക്ഷിക്കൂട്ടങ്ങളും ഗരുഡനെക്കാണുമ്പൊൾ കാക്കൽവീണുതൊഴും അതിനാൽ ഭഗവന്നാമത്തെ ഉച്ചരിക്കുന്നസമയം പാപം എന്തുതന്നെയായാലും ഉടനെനശിക്കും അതിനാൽസകല പാപക്ഷയകരമായ നാമൊച്ചാരണം ചെയ്യാൻ സംഗതിയാക്കണെ നാരായണ അതിനായി നമസ്കരിക്കുന്നു. ൧൨

ജീവെശ്വരന്മാർ ഒന്നെന്നു ഭാവിക്കുമ്പൊൾ.
പ്രപഞ്ചം നശിക്കുമെന്നു

മൂലം. മൽപ്രാണന്നുംപരനുമൊന്നെന്നുറപ്പവനു തൽപ്രാണദെഹവുമനിത്യംകളത്രധനം സ്വപ്നാദിയിൽ പലവുകണ്ടാലുണർന്നവനൊടൊപ്പംഗ്രഹിക്കഹരിനാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. ഞാനും പരബ്രഹ്മവും ഒന്നുതന്നെ വെറെ ഇല്ലാ എന്നു ഉറക്കുന്ന മനുഷ്യനു രണ്ടെന്നുഭാവിക്കുന്നതായ മനുഷ്യന്റെ പ്രാണനും ദെഹവും അനിത്യമാണഎന്നും അത നശിക്കുന്നതുമാണ പുത്രമിത്രകളത്രാദികളും ധനധാന്യാദികളും സ്വപ്നാവസ്ഥയിൽ കാണുന്നതു ഒക്കയും ഉണരുന്നസമയം എങ്ങിനെ ഇല്ലാതെ ആകുന്നുവൊ അതിന്മണ്ണം നശിച്ചുപൊകുന്നതാണ. അതിനാൽ ഇക്കാണായ ലൊകങ്ങളും പുത്രമിത്രകളത്ര ധനധാന്യാദികളും ഗ്രഹങ്ങൾ പശുക്കൾ മുതലായവകളും നശ്വരമുള്ളതെന്നും ബ്രഹ്മംമാത്രം സത്യമെന്നും അതു താനാകുന്നുഎന്നും ഉറപ്പാൻ സംഗതിവരുത്തണെ നാരായണ അതിനായി ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. ഹരിനാമകീൎത്തനമെന്നുള്ള ശീൽമുതൽ മൽപ്രാണൻ എന്നുള്ള ശീൽവരെ ഹരിഃ ശ്രീ ഗണപതയെനമഃ എന്നാകുന്നു അതിന്നു അൎത്ഥം ഹരിഃ എന്ന സംഖ്യ ഇരുപത്തെട്ടു ശ്രീഎന്നു രണ്ടു ഗ എന്നു മൂന്നു ണ എന്നു അഞ്ചു പഎന്നു ഒന്ന ത എന്നു ആറ യെഎന്നു ഒന്നന എന്നു ശൂന്യം മ എന്നു അഞ്ചു ആകെ അൻപത്തൊന്നുഅതിനാൽഹരിനാമകീൎത്തനം അൻപൊന്നക്ഷരത്തിൽ ഓരൊരൊഅക്ഷരംകൊ

ണ്ടു ഓരൊ ശില്കൾ ഉണ്ടാക്കാൻ ഭാവിക്കുന്നു എന്നു അൎത്ഥമാകുന്നു. ഹരിനാമകീൎത്തനം എന്ന ശില്മുതൽ മൽപ്രാണൻ എന്ന ശില്വരെ ഉള്ള അൎത്ഥത്താൽ സരസ്വതിയുടെ വന്ദനവും ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എങ്ങനെഎന്നാൽ ശ്ലോകം. അകചടതപയാദ്യൈസ്സപ്തഭിൎവ്വൎണ്ണവൎഗ്ഗൈൎവ്വിരചിതമുഖബാഹാപാദമദ്ധ്യാഖ്യഹൃൽകാ സകലജഗദധീശാ ശാശ്വതാ വിശ്വയോനിൎവ്വിതരതു പരിശുദ്ധിം ചെതസശ്ശാരദാവ എന്നു ആചാൎയ്യസ്വാമികൾ പ്രപഞ്ചസാരം ഗ്രന്ഥത്തിൽ ആദ്യംവന്ദിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ സരസ്വതിയുടെ അംഗം അക്ഷരസ്വരൂപമാണ. അതിനെ വിവരിക്കുന്നു. അ തല ആ മുഖം ഇ വലത്തെകണ്ണു ഈ ഇടത്തെകണ്ണു ഉ വലത്തെച്ചെവി ഊ ഇടത്തെച്ചെവി ഋ വലത്തെമൂക്ക ൠ ഇടത്തെമൂക്ക ഌ വലത്തെക്കവിൾ ൡ ഇടത്തെക്കവിൾ എ മുകളിലെച്ചുണ്ടു ഐ താഴത്തെച്ചുണ്ടു ഒ മൂക്കിന്നുതാഴെ ഔ താടിക്കുമുകളിൽ അം തല അഃ വായ്ക്ക വലത്തെ കൈയ്യുടെഭുജം ഖ വലത്തെമുട്ടു ഗ വലത്തെ മണിക്കെട്ടു ഘ വിരൽകളുടെ താഴത്തു ങ വിരൽകളുടെഅററം ച ഇടത്തെകൈയ്യുടെ ഭുജം ഛ മുട്ടു ജ മണിക്കെട്ടു ഝ വിരൽകളുടെ താഴത്തു ഞ വിരൽകളുടെഅററം ട വലത്തെത്തുടയുടെമുകൾ ഠ വലത്തെമുട്ടു ഡ കാൽമണിക്കെട്ടു ഢ വിരൽകളുടെ ചുവടു ണ വിരൽകളുടെഅററം ത ഇടത്തെത്തുടയുടെമുകൾ ഥ ഇടത്തെമുട്ടു ദ മണിക്കെട്ടു ധ വിരൽകളുടെ താഴത്തു ന വിരൽകളുടെ അററം പ വലത്തെപ്പ

ള്ള ഫ ഇടത്തെപ്പള്ള ബ പൃഷ്ഠഭാഗം ഭ പൊക്കിൾ യ വയറു ര ഹൃദയം ല കഴുത്തുകുഴി വ വലത്തെക്കഴുത്തു ശ ഇടത്തെക്കഴുത്തു ഷ വലത്തെക്കൈമുഴുവനും സ ഇടത്തെക്കൈ മുഴുവനും ഹ വലത്തെക്കാൽമുഴുവനും ള ഇടത്തെക്കാൽ മുഴുവനും ക്ഷ മൂലാധാരംമുതൽ നിറുകവരെ ഇപ്രകാരം അക്ഷരസ്വരൂപയാണ സരസ്വതി വർണ്ണവിഗ്രഹേ എന്നു അദ്ധ്യാത്മരാമായണത്തിലും പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. വർണ്ണങ്ങൾ അക്ഷരങ്ങളാകുന്നു. വിഗ്രഹം ശരീരം അതുകൊണ്ടു സരസ്വതിയെയും വന്ദിക്കുന്നു. ൧൨.

ഗുരുവിനെ വന്ദിക്കുന്നു

മൂലം. അൻപെണമെന്മനസി ശ്രീനീലകണ്ഠ
ഗുരു മംഭോരുഹാക്ഷമിതി വാഴ്ത്തുന്നു ഞാനുമിഹ
അൻപത്തൊരക്ഷരവുമൊരൊന്നിതെന്മൊഴിയി
ലൻപൊടുചെക്ക ഹരിനാരായണായനമഃ.

അർത്ഥം. യാതൊന്നും ഗുരുകാരുണ്യംകൊണ്ടല്ലാതെ തോന്നുന്നതല്ലായ്കയാൽ എഴുത്തച്ഛൻ ആദ്യം ഗുരുവന്ദനംചെയ്യുന്നു. ശ്രീനീലകണ്ഠഗുരു എന്നതു സച്ചിദാനന്ദസദാശിവഗുരു എന്നാണ എഴുത്തച്ഛന്റെ അച്ഛനായ നീലകണ്ഠൻനമ്പൂതിരിപ്പാടെന്നും അർത്ഥമാകും. അങ്ങിനെയുള്ള നീലകണ്ഠഗുരു എന്റെ മനസ്സിൽ ഉദിച്ചു കൃപ ചെയ്യേണം. അങ്ങിനെയുള്ള നീലകണ്ഠഗുരുവിനെത്തന്നെ ചെന്താമരക്കണ്ണനായ സാക്ഷാൽ മഹാവിഷ്ണു എന്നും ഞാൻ വാഴ്ത്തുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള സച്ചിദാനന്ദ ഗുരുകൃപ വേണ്ടത എന്തിനു

എന്നാൽ അൻപത്തൊന്നു അക്ഷരമുള്ളതിൽഓ രൊരൊ അക്ഷരംകൊണ്ടു ഓരൊ ശീലിന്റെ ആദ്യമായി ചെയ്തു ഹരിനാമകീൎത്തനം എന്ന കീൎത്തനത്തെ ചെയ്യുന്നതിന്നുവെണ്ടി ആണ. അതിനാൽ അങ്ങിനെയുള്ള സങ്കീൎത്തനത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്നു സച്ചിദാനന്ദ പരമഗുരുവായ നാരായണ നിന്നെഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. ൧൪

ശബ്ദബ്രഹ്മമനായ ഭഗവാൻ

അക്ഷരസ്വരൂപിഎന്ന

മൂലം. ആദ്യക്ഷരത്തിലുളവായൊന്നിതൊക്കയു മിതാദ്യക്ഷരത്തിലിതടങ്ങുന്നതുംകരുതി ആദ്യക്ഷരാലിവയി ലൊരൊന്നെടുത്തുപരി കീൎത്തിപ്പതിന്നരുൾക നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. ആദ്യക്ഷരമെന്നതുഅകാരമാകുന്നു. ആ അക്ഷരത്തിൽനിന്നാണ സകല അക്ഷരങ്ങളുംഉണ്ടായത. അത എങ്ങിനെഎന്നാൽ അ എന്ന അക്ഷരംക്കൂടാതെ ഒരക്ഷരവും ഉച്ചരിപ്പാൻ പാടില്ലാ. എന്നുതന്നെയല്ല ക മുതലായ അക്ഷരങ്ങളുടെ സ്വഭാവങ്ങൾ ക് ഖ് ഗ് എന്നാകുന്നു. ആ അൎദ്ധാക്ഷരങ്ങളായ ക് ഖ് ഗ് ഇതൊടുക്കൂടി അകാരം ചെൎത്താൽ ക ഖ ഗ എന്നാകുന്നു. എന്നുതന്നെയല്ല യാതൊരക്ഷരവും ഉച്ചരിക്കണമെങ്കിൽ വായ പിളൎന്നല്ലാതെപാടില്ലാ വായ പിളൎന്നാൽ അ എന്നാണെ ഉച്ചാരണം വരുന്നത. ആദ്യക്ഷരമെന്നത ബ്രഹ്മസ്വരൂപമായ ഓങ്കാരമാകുന്നു. ബ്രഹ്മത്തിൽനിന്നു പ്രപഞ്ചം ഉണ്ടായതുപൊലെ ഓങ്കാരത്തിൽനിന്നു സകല അക്ഷരങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നു സകലഅക്ഷരങ്ങളും ആദ്യക്ഷരത്തിൽ ത

ന്നെ ഒതുങ്ങുന്നു എന്നത ആദ്യക്ഷരമായ അകാരത്തിലും ഓങ്കാരത്തിലും അടങ്ങുന്നു. പ്രപഞ്ചം എങ്ങിനെ ബ്രഹ്മത്തിൽതന്നെ അടങ്ങുന്നുവൊ അതുപൊലെ സകലഅക്ഷരങ്ങളും ഓങ്കാരത്തിൽ അടങ്ങുന്നു. എന്നുകരുതി ആദ്യക്ഷരമായ ഓങ്കാരത്തിൽനിന്നു ഓങ്കാരമായപൊരുൾ എന്ന ശീൽ തുടങ്ങുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള ആദ്യക്ഷരങ്ങളെ മുൻപിൽചെൎത്തു ഓരൊ ശീൽകൾ ഉണ്ടാകുന്നതിന്നു അക്ഷരസ്വരൂപിയായ നാരായണ നിന്റെകൃപ പരിപൂൎണ്ണമായി ഉണ്ടാവാനായി നിന്നെ നമസ്കരിക്കുന്നു. ൧൪

ഇക്കാണാകുന്ന ലൊകങ്ങൾ ഒക്കയും
ഭഗവത്സ്വരൂപമാണെന്നു

മൂലം. ഇക്കണ്ടവിശ്വമഖിലമിന്ദ്രാദിദെവകളുമഗ്നിവഹ്നികളൊടൊപ്പംത്രിമൂൎത്തികളും അഗ്രെവിരാൾപുരുഷ നിൻമൂലമക്ഷരവു മൊൎക്കാക്കുരെണമിഹ നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം ഇക്കാണപ്പെട്ട സകലലൊകങ്ങളും ഇന്ദ്രൻ അഗ്നി യമൻ നിരൃതി വരുണൻ വായു കുബെരൻ ഈശാനൻ ഇങ്ങിനെ അഷ്ടദിൿപാലകർ മുതലായി മുപ്പത്തിമുക്കൊടിദെവകളും ആദിത്യൻ ചന്ദ്രൻ യാഗാഗ്നികൾ അവ ഗാൎഹസ്പത്യം ആഹവനീയം ദക്ഷിണാഗ്നി ഇവകളും ഇവരൊടുകൂടി ബ്രഹ്മൻ വിഷ്ണു രുദ്രൻ ഇവരും അല്ലയൊ വിരാൾപുരുഷ നിനക്കുംമൂലമായ ഓങ്കാരവും എന്റെ ധ്യാനത്തിൽ വരണം വിരാൾപുരുഷനെന്നാൽ പതിനാലുലൊകവും നിറഞ്ഞതായ ഒരു സ്വരൂപമാണ അത എങ്ങനെയെന്നാൽ

പാതാളലോകം തൃക്കാൽകൾ പുറവടി രസാതല
ലോകം കണങ്കാൽ മഹാതലലോകം മുട്ടിന്നുതാ
ഴെ തലാതലവും മുട്ടസുതലലോകവും തുട വിതല
ലോകവും അതലലോകവും ചന്തി ഭൂലോകം
പൊക്കിൾ ഭുവല്ലോകം മാറിടം സ്വൎഗ്ഗലോകം
കഴുത്തു മഹല്ലോകം മുഖം ജനലോകം നെററിത
പൊലോകം തല സത്യലോകം ഭഗവാന്റെ ഉ
ച്ചി വെദങ്ങൾ തലമുടി മെഘങ്ങൾ പുരികങ്ങൾ
ബ്രഹ്മാവിന്റെസ്ഥാനം കണ്ണുരൊമങ്ങൾ പകലും
രാത്രിയും കണ്ണു ആദിത്യൻ കണ്ണോട്ടം ലോകങ്ങ
ളുടെ സൃഷ്ടി കാതുകൾ ദിക്കുകൾ മൂന്നു അശ്വിനി
ദെവകൾ മെൽ ഉതടു ആഗ്രഹം ചുണ്ടു ലജ്ജ പ
ല്ലുകൾ നക്ഷത്രങ്ങൾ ദംഷ്ട്രം യമൻ പുഞ്ചിരി മാ
യയുടെവിളയാട്ടു ശ്വാസം കാററു നാക്കു വെള്ളം
വാക്കുകൾ പക്ഷികൾ വായ സിദ്ധവിദ്യാധരന്മാർ
മുതലായവർ മുഖം അഗ്നി കൈകൾ ദെവകൾ
ക്കു അധിപന്മാരായ ഇന്ദ്രാദികൾ മുല ധൎമ്മം പൃ
ഷ്ടം അധൎമ്മമനസ്സു ചന്ദ്രൻ ഹൃദയം സത്വാദിഗു
ണങ്ങൾ വയറു സമുദ്രം വസ്ത്രം രണ്ടുസന്ധ്യകളും
പ്രജാപതി ബ്രഹ്മാവു വൃഷണങ്ങൾ മിത്രൻ പിൻ
ചന്തി മൃഗക്കൂട്ടങ്ങൾ കാൽനഖങ്ങൾ ആന കുതി
ര ഒട്ടകം മുതലായത നടപ്പുകാലം മുഖം ബ്രാഹ്മ
ണൻ കൈയ്യു ക്ഷത്രിയൻ തുട വൈശ്യൻ കാൽ
ശൂദ്രൻ വീൎയ്യം ക്രിയാദികൾ എല്ലുകൾ മലകൾ
നാഡികൾ നദികൾ രൊമങ്ങൾ മരങ്ങൾ ഇങ്ങി
നെയുള്ള വിരാൾപുരുഷന്റെ ധ്യാനം മുൻവിവരി
ച്ച ഇന്ദ്രാദികൾ മുതലായവകളാകയാൽ സകല
വും ഈശ്വരമയമെന്നു എന്റെ മനസ്സിൽതൊന്നു

വാനായി നാരായണന്നിന്നെനമസ്കരിക്കുന്നു ൧൬

അജ്ഞാനനിവൃത്തിക്കഭഗവന്നാമങ്ങൾ ഉച്ചരിക്കെണമെന്നു

മൂലം. ൧൦൦വന്നമൊഹമകലെപ്പൊവതിന്നുപു ന തിവൎണ്ണമുള്ളൊരുപ ദെശങ്ങളില്ലുലകിൽജീവ ന്നുകൃഷ്ണഹരിഗൊവിന്ദരാമതിരു നാമങ്ങളെന്നൊ ഴികെ നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. മനുഷ്യൎക്കമായാസംബന്ധമായമൊ ഹം പുത്രമിത്രകളത്രാദികൾ ധനധാന്യാദികൾ ഗൃഹങ്ങൾ പശുക്കൾ ഇവകളിലാകുന്നു ഞാനെ ന്നും എന്റെതെന്നും ഉള്ള മഹാമൊഹംവൎദ്ധിച്ചി രിക്കുന്നു അങ്ങിനെയുള്ളമൊഹം തീരണമെങ്കിൽ അതിന്നു വലുതായ ഒരു ഉപദെശംഉണ്ടു അതുഎ ന്തെന്നാൽ കൃഷ്ണഹരെ രാമനാരായണ എന്നിങ്ങ നെയുള്ള ഭഗവാന്റെ തിരുനാമങ്ങളെ എപ്പൊഴും ജപിക്കണം എന്നാൽ ഭഗവന്നാമ സങ്കീൎത്തനം കൊണ്ടല്ലാതെ സംസാരമൊഹം തീരുവാൻ വെ റെ ഉപദെശമില്ല അതിനാൽ എപ്പൊഴുംഭഗവന്നാ മസങ്കീൎത്തനംചെയ്യാൻ ഇടവരുത്തണനാരായ ണ അതിന്നായിഞാൻ വന്ദിക്കുന്നെൻ. ൧൭

മദമാത്സൎയ്യാദികൾ ഉള്ളവരെ ഗതിവരുന്നതല്ലെന്നു

മൂലം. ഉള്ളിൽകനത്തമദമാത്സൎയ്യമെന്നിവ കളുള്ളൊരുകാലമട നെന്താകിലുംമനസിചൊല്ലു ന്നതാരുതിരു നാമങ്ങളുന്നവനു നല്ലഗതിക്കുവഴി നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. തന്റെഉള്ളിൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മദം മാത്സൎയ്യം ഡംഭം അഹങ്കാരം കാമം ക്രൊ

ധം മൊഹം ഇവർകൾ ഉള്ളകാലംവരെ മനുഷ്യന്ന എന്നൊന്നിലും ഗതിവരുന്നതല്ലാ. എന്നാൽ തനിക്കനല്ല ഗതിവരെണമെങ്കിൽ ഭഗവന്നാമസംകീൎത്തനംകൊണ്ടല്ലാതെ വെറെയാതൊരുവഴിയും ഇല്ലാ അതിനാൽ മനസ്സിലുള്ള മദമാത്സൎയ്യാദികളെക്കളഞ്ഞു തിരുനാമങ്ങൾ ചൊൽവാൻ സംഗതിവരുത്തണെ നാരായണ അതിനായി ഞാൻനമസ്കരിക്കുന്നു. ഫ്യ

ഭഗവന്നാമൊച്ചാരണത്തിന്നു നാവുഒന്നല്ലാതെ
വെറെഒന്നും ആവശ്യമില്ലെന്നു

മൂലം. ഊരിന്നുവെണ്ട ചിലഭാരങ്ങൾവെണ്ടതിന്നും നീരിന്നുവെണ്ടനിജ ഭാരങ്ങൾവെണ്ടതിരു നാരായണാച്യുത ഹരെഎന്നതിന്നൊരുവർ നാവൊന്നുവെണ്ടുഹരി നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം.- ഊർഎന്നതു ഒരുദിക്കുഅല്ലാ ഒരു സ്ഥലംഅല്ലാ ഒരുവീടുഅല്ല ഒരുസ്ഥാനം ചിലഭാരങ്ങൾ എന്നത ചില സാമാനങ്ങൾഅല്ലാ ചില കൊപ്പുകൾ നീർഎന്നതു ഗംഗാദികളായ പുണ്യതീൎത്ഥങ്ങൾ ദാരങ്ങൾ പുത്രമിത്രകളത്രാദികൾ ഇവകൾഒന്നും ആവശ്യമില്ലാ ഭഗവന്നാമസങ്കീൎത്തനത്തിന്നു തന്റെനാവു ഒന്നുമാത്രംമതി അതിനാൽ നാരായണ അച്യുതാഹരെ രാമഗൊവിന്ദ എന്ന എല്ലാപ്പൊഴും നാമസംകീൎത്തനം ചെയ്യാൻ ഇടവരുത്തണെ നാരായണ അതിനായി നമസ്കരിക്കുന്നു. ഫൻ

ഇന്നാൎക്കു ഭഗവന്നാമം ജപിക്കാവു എന്നില്ലന്നു

മൂലം. ഊൗവായപെണ്ണിനുമിരപ്പനും ദാഹകനും തപിതന്നുമഗ്നിയജനംചെയ്യുഭൂസുരനും ഹരി

നാമകീൎത്തനമീതൊരുനാളു മാക്കമിതരുതാത്ത തല്ല ഹരിനാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. പെണ്ണുങ്ങളുടെ തീണ്ടാരി ബ്രഹ്മഹത്തിന്നു ദൊഷമാകുന്നു. എങ്ങനെയെന്നാൽ ദെവെന്ദ്രൻ വൃത്രാസുരനെക്കൊന്നപ്പൊൾ ബ്രഹ്മഹത്തിവന്നു പിടിപെട്ടു ബൃഹസ്പതിയുടെ ഉപദെശത്താൽ നാലായിപകിട്ടു ഒരുഭാഗംസ്ത്രീകളിൽ തീണ്ടാരിയായും ഒരുഭാഗം വൃക്ഷങ്ങളിൽ കറയായും ഒരുഭാഗം വെള്ളത്തിൽ പതയായും ഒരുഭാഗംഭൂമിയിൽ ഊഷരപ്രദെശമായും കൊടുത്തു ഊഷരപ്രദെശമെന്നതു ഓർസംബന്ധമായി പുല്ലുകിളിൎക്കാത്ത പ്രദെശമാകുന്നു സ്ത്രീകൾക്കു ഒരുഭാഗംകൊടുത്തപ്പൊൾ അവർ ഒരു വരംചൊദിച്ചു അതുപ്രസവിക്കുന്നതുവരെ പുരുഷസംയൊഗം വെണമെന്നു. ഇന്ദ്രൻ അങ്ങനെതന്നെയെന്നു വരംകൊടുത്തു തീണ്ടാരിയും ഗൎഭമായാലത്തെ സംഗവും മററുള്ളജന്തുക്കൾക്കു ഒന്നിനുമില്ലാ അങ്ങനെയുള്ള തീണ്ടായിരുന്ന പെണ്ണിനും തെണ്ടിനടക്കുന്നവനും പിതൃകൎമ്മം ചെയ്യിട്ടുള്ളവനുംജാതിഭ്രഷ്ടനും അഗ്നിഹൊത്രംചെയ്യ ബ്രാഹ്മണനും മററ എങ്ങനെയുള്ളവനുംഎപ്പൊഴും ഏതുസമയത്തും ഭഗവന്നാമസങ്കീൎത്തനംചെയ്യുന്നതിനു വിരൊധം ഇല്ലാ അതിനാൽ ഭഗവന്നാമങ്ങളെ ഉച്ചരിപ്പാൻ സംഗതിവരുത്തണെ നാരായണ അതിന്നായി നമസ്കരിക്കുന്നു. ൨൦

ആരുപരിഹസിച്ചാലും ഭഗവന്നാമത്തെ ഉച്ചരിക്കെണമെന്നു

മൂലം. ജ്ഞഭൊഷനെന്നു ചിലർ ഭാഷിക്കിലും

ചിലർകരം ഠരംപാപി എന്നുപറയുന്നാകിലും മനസി ആറൊവൊനമുക്ക തിരിയായെന്നുറച്ചുതിരുനാമങ്ങരം ചൊല്ലുഹരിനാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. ഇവനാരടാ വിടഭൊഷനൊ എന്നു ചിലർ പരിഹസിച്ചാലും ചിലപെർ ഇവനാരടാ പാപിയൊ എന്നുപറഞ്ഞു പരിഹസിച്ചാലും അതൊക്കെയും ആവൊ എന്തൊപറയുന്നു എന്നു മനസ്സിൽ ഉറച്ചു ഭഗവാന്റെ തിരുനാമങ്ങളെ ഉറക്കെജപിക്കണം ഭക്തന്മാരായുള്ളവർ നാമങ്ങളെ ഉറക്കെജപിക്കയും ചിലപ്പൊരം ഇത്രനാളും ഭഗവാന്നാമത്തെ ഉപെക്ഷിച്ചല്ലൊ എന്നുകരകയും ചിലപ്പൊരം ഭഗവന്നാമത്തെ ജപിക്കാൻ സംഗതിവന്നല്ലൊ എന്നുരസിക്കയും ജപിക്കാത്തവർ നരകത്തിൽ പൊകുമെല്ലൊഎന്നു ദുഃഖിക്കയും ചിലപ്പൊരംസന്തൊഷംകൊണ്ടുനൃത്താടുകയും ചിലപ്പൊരംമുളിപ്പാട്ടുപാടുകയും ചെയ്യുമെന്നു ഭാഗവതത്തിൽകല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽവച്ചു ചിലർ പരിഹസിച്ചാലും എന്തുപറഞ്ഞാലും അതു കെരംക്കാതെ ഭഗവന്നാമത്തെ ഉച്ചരിപ്പാൻ സംഗതിവരുത്തണെ നാരായണ അതിനായി ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. ൧൭

ഭഗവന്നാമജപത്തിന്നു പൊരുത്തങ്ങരം ആവശ്യമില്ലന്നു

മൂലം. ഞദ്ധ്യാദിചെത്താര പൊരുത്തംനിനക്കിലുമിതജിതന്റെ നാമഗ്രഹണമതിനിങ്ങുവെണ്ടാഭധം ഒരുകൊടികൊടിവക തിരുനാമമുള്ളവയിൽ അരുതാത്തതില്ല ഹരി നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. ഞസ്സാദി എന്നു കാണുന്നത അബ

ധം ഞൎഝാരി എന്നാകുന്നു അത സിദ്ധാരിക്കൊ ഷ്ഠത്തിൽ ഒരു ഭാഗമാകുന്നു. എങ്ങിനെയെന്നാൽ നെടുകയും കീഴമെലായും അയ്യഞ്ചു വരവരക്കുമ്പൊൾ പതിനാറുകൊഷ്ഠമാകും അതിനെ നന്നാലായി ഭാഗിക്ക അതിൽ മുമ്പിലത്തെനാലു സിദ്ധൻ അല്ലാ ബാന്ധുകം പിന്നത്തെനാലു സെവകം അല്ലാ സാദ്ധ്യൻ താഴത്തതിൽ മുമ്പിലത്തെനാലു സുസിദ്ധൻ അല്ലാപൊഷകം പിന്നത്തെനാലു അരി അല്ലാ ഘാതകം ഇങ്ങനെയുള്ള പതിനാറു ഖണ്ഡങ്ങളിലും വിധിപൊലെ അമ്പത്തൊന്നക്ഷരത്തെ അടക്കണം ഇതിൽപൊരുത്തം നൊക്കെണ്ടത തന്റെപെരിന്റെ ആദ്യക്ഷരം മുൻവിവരിച്ച ഏതു നാലുഖണ്ഡങ്ങളിൽ ഒന്നിവരുന്നുവൊ ആ നാലുഖണ്ഡം തൊട്ടു സിദ്ധൻ സാദ്ധ്യൻ സുസിദ്ധൻഅരിഎന്നഎണ്ണണംമന്ത്രത്തിന്റെ ആദ്യക്ഷരംംരംനന്നാലുഖണ്ഡങ്ങളിൽ ഏതിലാണ വരുന്നുയെന്ന നൊക്കണം അതസിദ്ധനിലൊ സാദ്ധ്യനിലൊ വന്നാൽ മദ്ധ്യമം സുസിദ്ധനിലായാൽ ഉത്തമം അരിയിലായാൽ അധമം എന്നാൽ ഓരൊ നാലുഖണ്ഡത്തിലുംസിദ്ധൻ സാദ്ധ്യൻ സുസിദ്ധൻ അരി എന്നുംകൂടി എണ്ണിനൊക്കി പൊരുത്തം അറിയണം കൊഷ്ഠം വരച്ചു കാണിക്കുന്നു ഇതിൽ നഷ്ടജാതകക്രിയയും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

സിദ്ധൻ. ബന്ധുകം. സാദ്ധ്യൻ. സേവകം

അ ക ഥ ഫ	ഉ ങ പ	ആ ഖ ദ ള	ഊ ച ഫ
ഋ ഡ വ	ഌ ഝ മ	ൠ ഢ ശ	ൡ ഞ യ
ഓം ഘ ന	ഈ ജ ഭ	ഇ ധ ഗ ക്ഷ	ഈ ഛ ണ
അഃ ത സ	ഐ ഠ ല	അം ണ ഷ	ഏ ട ര

അരി. ഘാതകം. സുസിദ്ധൻ. പോഷകം.

നാലാം പൊരുത്തം.

ആദ്യത്തെ ഖണ്ഡംതുടങ്ങി അശ്വതിമുതൽ എണ്ണുക. അതിൽ ഏതു നാളിന്മേലാണ് തന്റെ പേരിന്റെ ആദ്യക്ഷരം വരുന്നു എന്നും ഏതുനാളിൽ മന്ത്രത്തിന്റെ ആദ്യക്ഷരം വന്നതു എന്നും നോക്കി ജ്യോതിഷക്രമത്തിന്നു പൊരുത്തം നോക്കണം നാൾ ചേർച്ചയുണ്ടെങ്കിൽ ആ മന്ത്രം സിദ്ധിക്കും ഖണ്ഡങ്ങൾതാഴെവരച്ചു അക്ഷരം അടച്ചു കാണിക്കുന്നു.

അ ആ അശ്വതി	ഇ ഭരണി	ഈ ഉ ഊ കാർത്തിക	ഋ ൠ ഌ രോഹ ണി	ൡ എ മകയിരം	ഐ തിരുവാ തിര	ഒ ഔ പുണർതം	അം പൂയം	അഃ ക ആയില്യം
ഖ ഗ മകം	ഘ പൂരം	ങ ച ഉത്തരം	ഛ ജ അത്തം	ഝ ഞ ചിത്തിര	ട ചോതി	ഠ ഡ വി ശാഖം	ഢ ണ ത അ നിഴം	ഥ കേട്ട
ദ ധ ന മൂലം	പ പൂരാടം	ഫ ഉത്രാടം	ബ തി രുവോ ണം	ഭ മ അവിട്ടം	യ ചതയം	ര ല പൂരുട്ടാ തി	വ ശ ഷ ഉ ട്ടാതി	സ ഹ ള ക്ഷ രേവതി

രാശിപ്പൊരുത്തം

തന്റെപെരിന്റെ ആദ്യക്ഷരം ഏതുരാശിയിലൊ മന്ത്രത്തിന്റെ ആദ്യക്ഷരം ഏതുരാശിയിലൊ വരുന്നുയെന്നുനൊക്കി ജ്യൊതിഷക്രമത്തിൽരാശിതമ്മിൽ പൊരുത്തമുണ്ടൊ എന്നു നൊക്കണം. ചക്രംവരച്ചുകാണിക്കുന്നു.

<table>
<tr><td>യ ര
ല വ</td><td>അ ആ
ഇ ഈ</td><td>ഉ ഊ
ഋ</td><td>ൠ ഌ
ൡ</td></tr>
<tr><td>പ ഫ ബ
ഭ മ</td><td colspan="2" rowspan="2">(ശ്ലൊ) ലഗ്നംധ
നം ഭ്രാതൃബന്ധുപുത്ര
ശത്രുകളത്രകാഃ മര
ണംധൎമ്മകൎമ്മായ വ്യ
യാ നിസ്സ്യഥാക്ര
മം</td><td>എ ഐ</td></tr>
<tr><td>തഥദധന</td><td>ഒ ഔ</td></tr>
<tr><td>ടഠഡഢ
ണ</td><td>ച ഛ ജ
ഝ ഞ</td><td>ക ഖ ഗ
ഘ ങ</td><td>അം അഃ
ശ ഷ സ
ഹ ള ക്ഷ</td></tr>
</table>

ഭൂതപ്പൊരുത്തം

അ ഇ ഉ എ ഒ

പൃഥിവി അപ്പു തെജസു വായു ആകാശം

ഇരംവിവരിച്ച അഞ്ചക്ഷരങ്ങളിൽ സകലപെരുക

ച്ചം ഒതുങ്ങുന്നു ഉച്ചാനം അ അച്ചുതൻരാമൻ ഇ ചിദംബരൻ വിശ്വനാഥൻ ഉ കുമാരൻ സുബ്രഹ്മ ണ്യൻ എ കെരളൻ പെരുമാൻ ഒ ഗൊവിന്ദൻ ലൊചനൻ ഇങ്ങനെപെരിന്റെ ആദി അ ഇ ഉ എ ഒ ം ഈ അഞ്ചക്ഷരത്തിൽ എതാണെന്നുംമന്ത്രത്തി ന്റെ ആദി ഈ അഞ്ചിൽ എതിലാണ വരുന്ന തെന്നും നൊക്കണം തന്റെനാൾ പൃഥിവിയൊ അപ്പൊ തെജസ്സൊ വായുവൊ ആകാശമൊ എ ന്നും മന്ത്രത്തിന്റെ ആദ്യക്ഷരം ഇതിൽ എതി ലാണ വരുന്നതെന്നും നൊക്കി ബന്ധുശത്രുത അ റിഞ്ഞു ചെക്കണം പൃഥിവിക്കും അഗ്നിക്കും ജലം ശത്രു ജലത്തിന്നു വായുശത്രു അഗ്നിക്കും ആകാ ശത്തിന്നും വായുബന്ധു പൃഥിവിക്ക അപ്പുശത്രു അപ്പിന്നു ആകാശംബന്ധു.

ഋണഋണീഭാവപ്പൊരുത്തം

തന്റെപെരിന്റെ ആദ്യക്ഷരം തുടങ്ങി മന്ത്ര ത്തിന്റെ ആദ്യക്ഷരംവരെ എണ്ണിനൊക്കീട്ടുണ്ടാ കുന്ന സംഖ്യയെ മൂന്നിൽപെരുക്കി ഏഴിൽഹരി ച്ചു ശെഷംവരുന്ന സംഖ്യയും മന്ത്രത്തിന്റെ ആ ദ്യക്ഷരംതുടങ്ങി പെരിന്റെ ആദ്യക്ഷരംവരെ എണ്ണി അത ഏഴിൽപെരുക്കി മൂന്നിൽഹരിച്ചു ശി ഷ്ടംവരുന്ന സംഖ്യയും നൊക്കിയാൽ മുൻവിവരി ച്ച ശിഷ്ടംസംഖ്യ അധികമായിവന്നാൽ ആമന്ത്ര ത്തിന്നു താൻകടം വീട്ടെണ്ടവനെന്നും മുൻപറ ഞ്ഞ സംഖ്യയെക്കാൾ പിൻപറഞ്ഞസംഖ്യ അ ധികമായിവന്നാൽ ആമന്ത്രംതനിക്ക കടംവീട്ടെ ണ്ടതെന്നും അറിയണം താൻകടംവീട്ടെണ്ടതായി വന്നാൽ ആമന്ത്രംതനിക്ക ഫലിക്കുന്നതല്ലാ ത

നിക്ക ആമന്ത്രം കടംവീട്ടേണ്ടതായിരുന്നാൽ ആ മന്ത്രംതനിക്കു എളുപ്പത്തിൽ സിദ്ധിക്കും.

ഇങ്ങനെ പ്രപഞ്ചസാരത്തിൽകല്പിച്ചിട്ടുള്ള അഞ്ചുവിധപൊരുത്തങ്ങളിൽ ഒന്നെങ്കിലും ഭഗവന്നാമജപത്തിന്നു ആവശ്യമില്ലാ നിശ്ചയംതന്നെ. എന്നാൽ ഭഗവാന്നു ഇത്രയെനാമം ഉള്ളു എന്നു ഒരു ക്ലിപ്തവും ഇല്ലാ എത്രയൊകോടികോടി തിരുനാമങ്ങൾ ഉള്ളതിൽ ഏതൊ ഒരു തിരുനാമത്തെ ജപിച്ചാലും ഗതിഭവിക്കുന്നതാണ അങ്ങനെയുള്ള ഭഗവന്നാമത്തെ ജപിപ്പാൻ സംഗതിവരുത്തണെ നാരായണ അതിന്നായി നമസ്കരിക്കുന്നു. ൨൨

ഭക്തിയോടുകൂടി നാമജപംചെയ്യണമെന്നു

മൂലം. ഞകാരാദി മുതലായിട്ടു ഞാനുമിഹ കൈകൂപ്പി വീണടനിരക്കുന്നുനാഥനൊടു ഏകാന്തഭക്തി അകമെവന്നുദിപ്പതിന്നു വൈകുന്നതെന്തു ഹരിനാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. ഞകാരം ചന്ദ്രനാകുന്നു ചന്ദ്രൻ ആദിത്യൻ ഇന്ദ്രൻ മുതലായ എല്ലാത്തിനെ ഈശ്വരമയമെന്നു വിചാരിച്ചു കൈരണ്ടും തലയിന്മെൽ വച്ചുവീണു സാഷ്ടാംഗമാംവണ്ണംനമസ്കരിച്ചിട്ടു നാഥനായ ഈശ്വരനൊടു വളരെ ഇരക്കുന്നു എന്തിനെന്നുവച്ചാൽ ഏകാന്തമായ ഭക്തി ഉണ്ടാകുന്നതിന്നുവേണ്ടി എന്നാൽ ഭക്തിരണ്ടുവിധം പ്രാകൃതഭക്തിഎന്നും ഏകാന്തഭക്തിയെന്നും പ്രാകൃതഭക്തിയെന്നതു കൎമ്മത്തിലുള്ളഭക്തിയാകുന്നു ഏകാന്തഭക്തി എന്നത സകലകൎമ്മവും ഉപെക്ഷിച്ചു സകലവും ഈശ്വരമയമെന്നു ഉറക്കുന്നതാണ

അങ്ങനെയുള്ള ഏകാന്തഭക്തി ഇനിക്ക ഉദിപ്പാൻ വെണ്ടി ഹരെ നാരായണ നിന്നെ ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. ൨൩

സത്തുക്കളൊടുകൂടിയെ ഭക്തി ഉണ്ടാകു എന്നു

മൂലം. ഏകാന്തയൊഗികളി ലാകാംക്ഷകൊണ്ടുപര മൈകാന്തമിതെന്നാഴി പൊകുന്നിതെന്മന വും കാകൻപറന്നുപുനരന്നങ്ങൾ പൊയവഴി പൊകുന്നപൊലെ ഹരി നാരായണായ നമഃ.

അൎത്ഥം. ഏകാന്തയൊഗികൾ എന്നതു പുത്രമിത്രകളത്രാദികളായ സകലപ്രപഞ്ചത്തെയും ഉപെക്ഷിച്ചും തന്നെപ്പൊലെയാണ സകലഭൂതങ്ങളും എല്ലാം ഒരംശരമയമെന്നും എല്ലാഭൂതങ്ങളിലും ദയയുള്ളവരായും മദമാത്സൎയ്യഡംഭം അഹങ്കാരാതികളായ മാനാഭിമാനത്തെ തീരെ ഉപെക്ഷിച്ചവരായും എല്ലായ്പ്പൊഴും ഭഗവൽപാദാരവിന്ദത്തെ സെവിക്കുന്നവരായും ഇരിക്കുന്ന സനകാദിമഹായൊഗികളാകുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള മഹായൊഗികളുടെ മാൎഗ്ഗത്തെ അനുസരിച്ചു നടക്കെണമെന്നാകുന്നു എന്റെ ആഗ്രഹം അതിന്നു ഉപമ അരയന്നങ്ങൾ പറന്നുപൊകുന്ന വഴിയെ ഒരു കാക്കയും പറന്നുപൊകണമെന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്നപൊലെ എന്റെമനസ്സും പ്രവൃത്തിക്കുന്നതാകകൊണ്ടു സകലത്തെയും ഉപെക്ഷിച്ചു പരമഹംസഗതിയെ പ്രാപിക്കുന്നതിന്നു സംഗതിവരുത്തണെ നാരായണാ അതിന്നായിനിന്നെ ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. ൨൪

തൊണ്ണൂററാറ തത്വത്തിനുള്ളിലാണ
ഭഗവാന്റെസ്ഥിതി എന്നു

മൂലം. അയ്യഞ്ചു ചഞ്ചുമുടനയ്യാറുമെട്ടുമുടൻ ഒൻ വ്വണ്ണൂമെട്ടുമുടനെൺമൂന്നുമെഴുമഥ ചെറെവ്വാടൊര ഞ്ചുമപിരണ്ടൊന്നുതത്വമതിൽ മെവുന്നനാഥഹരി നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. ഐയ്യഞ്ചു ഇരുപത്തഞ്ചു ആ തത്വ ങ്ങൾ ഏതെല്ലാമെന്നാൽ പൃഥിവി അപ്പു തെജ സ്സു വായു ആകാശം അഞ്ചു ചക്ഷു ശ്രൊത്രജി ഹ്വാഘ്രാണ ത്വക് അഞ്ചു രൂപ രസ ഗന്ധ സ്പ ൎശ ശബ്ദം അഞ്ചു വാക് പാദ പാണിപായു ഉപ സ്ഥം അഞ്ചു പ്രാണൻ അപാനൻ സമാനൻ ഉ ദാനൻ വ്യാനൻ അഞ്ചു ഇങ്ങിനെ ഇരുപത്തഞ്ചു തത്വങ്ങൾ പിന്നത്തെ അഞ്ചു നാഗൻ കൂൎമ്മൻ കൃ കലൻ ദെവദത്തൻ ധനഞ്ജയൻ അഞ്ചു പിന്ന ത്തെ അഞ്ചു വമനം ദാനം ഗമനം വിസൎഗ്ഗം ആ നന്ദം അഞ്ചു ആറ മൂലാധാരം സ്വാധിഷ്ഠാനം അനാഹതം ആജ്ഞാ വിശുദ്ധി ലംബികാ ആറ പിന്നെ എട്ടു കാമം ക്രൊധം ലൊഭം മൊഹം മ ദം മാത്സൎയ്യം ഡംഭം അഹങ്കാരം എട്ടു പിന്ന ത്തെ എട്ടു മനസ്സു ബുദ്ധി ചിത്തം അഹങ്കാരം ചലനം ഭാവനം കംപനം കഞ്ചനം എട്ടു എൺ മൂന്നു ഇരുപത്തിനാലു അവ ഇളാ പിംഗളാ സു ഷുമ്നാ മൂന്നു സൂൎയ്യമണ്ഡലം സൊമമണ്ഡലം വഹ്നി മണ്ഡലം മൂന്നു വാതം പിത്തം കഫം മൂന്നു പു ത്രൈഷണ വിത്തൈഷണ ദാരെഷണ മൂന്നു സ ത്വം രജസ്സു തമസ്സു മൂന്നു ജാഗ്രാൽ സ്വപ്നസുഷുപ്തി മൂന്നു ആദ്ധ്യാത്മികം ആധിഭൌതികം ആധി

ദൈവികം മൂന്നു സ്ഥൂലം സൂക്ഷ്മം കാരണം മൂന്നു ഇങ്ങനെ ഇരുപത്തിനാലു പിന്നത്തേഏഴു രസം രക്തം മാംസം മെദസ്സു മജ്ജ അസ്ഥി ശുക്ലം ഏഴു പിന്നത്തെഅഞ്ചു അന്നമയം മനോമയംപ്രാണമയം വിജ്ഞാനമയം ആനന്ദമയം അഞ്ചു രണ്ടും ഒന്നും മൂന്നും അത ബ്രഹ്മൻ വിഷ്ണു രുദ്രൻ മൂന്നു ഇങ്ങനെ തൊണ്ണൂററാറു തത്വത്തിനുള്ളിലാണ ൟശ്വരന്റെ സ്ഥിതി എന്നു എന്റെ മനസ്സിൽ ഉറപ്പാൻവെണ്ടി നാരായണാനിന്നെ നമസ്കരിക്കുന്നു. ൨൭

ഭഗവൽഗീതാദികളെക്കൊണ്ടും

ഭഗവൽസ്ഥിതി അറിവാൻപാടില്ലെന്നു

മൂലം. ഓതുന്നഗീതകളിതെല്ലാമിതെന്നുപൊരുളെതെന്നു കാണ്മതിനുപൊരാ മനൊബലവുമെതെങ്കിലുംകിമപി കാരുണ്യമിന്നുതവ സാധിക്കവെണ്ടുഹരിനാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം ഗീതകൾ പലപ്രകാരത്തിലുണ്ടു അത ഭഗവൽഗീതാ രുദ്രഗീതാ ബ്രഹ്മഗീതാ കുമാരഗീതാ സനൽക്കുമാരഗീതാ ഗൊപികാഗീതാ വെണുഗീതാ ഭ്രമരഗീതാ ശ്രുതിഗീതാ ശങ്കരഗീതാ മുതലായി വളരെ ഗീതകൾഉണ്ടു ൟ ഗീതകളിൽ വിവരിക്കുന്നതായ പൊരുൾ ഇന്നതെന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതിന്നു ഇനിക്കു ബുദ്ധിബലംപൊരാ ഏതുവിധമായാലും ഭഗവൽക്കാരുണ്യം ലഭിക്കെണ്ടത എത്രയും ആവശ്യമാണ അതിനാൽ എത്രഗീത അഭ്യസിച്ചാലും ഏതെല്ലാംഗ്രന്ഥങ്ങൾനൊക്കിയാലും ഭക്തിയുണ്ടെങ്കിലെ ഭഗവൽകൃപാ ലഭിക്കയുള്ളു അങ്ങിനെയുള്ള നിന്റെകൃപ എങ്കൽഉ

ദിക്കണെ നാരായണ അതിനായി നിന്നെ ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. ൨൬

മായാമൊഹം ഉണ്ടാകാതെ ഇരിക്കെണ്ടത
ആവശ്യമെന്നു

മൂലം. ഔദുംബരത്തിൽ മശകത്തിനുതൊന്നുമിതി ഢീതെകദാപിസുഖ മില്ലെന്നതല്ലരിച്ചു ചെതൊവിമൊഹിനി മയക്കാല്ല മായതവ ദെഹൊഹമെന്നിവയിൽ നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം ഔദുംബരം അത്തിമരം അതിന്റെ കായ്ക്കകത്തു നിറഞ്ഞു തിങ്ങിക്കിടക്കുന്നതായ പുഴക്കൾ ഇതിലധികം ഒരു സുഖവുമില്ലെന്നു വിചാരിക്കുന്നതുപൊലെ പുത്രമിത്രകളത്രാദികൾ ധനധാന്യാദികൾ ഗ്രഹം പശുക്കൾ മാനാഭിമാനങ്ങൾ ഇതാണ അധികംസുഖമെന്നു സകലജനമൊഹിനിയായ നിന്റെമഹാമായാ എന്നെതൊന്നിക്കാതെയിരിക്കണം ദുഃഖകരമായ സംസാരബന്ധംനീങ്ങുവാനും ഭഗവന്മാഹാത്മ്യങ്ങളെ കഥിപ്പാനുംവെണ്ടി മഹാമായാഎന്നെ ബന്ധിക്കാതെ ഇരിക്കണെ നാരായണാ അതിനായി നിന്നെ ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. ൨൭

മൊഹത്തിൽ അകപ്പെടാതെ
ഭഗവാനെ സെവിക്കണമെന്നു

മൂലം. അംഭൊജസംഭവനു മമ്പൊടുനീന്തി ഞ്ഞാത വന്മൊഹവാരിധിയി ലെന്നെടമൊത്തുമമ വൻപെടിപാരമവ നൻപൊടടാസ്സതിനു മുൻപെ തൊഴാമടികൾ നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. ഭഗവാന്റെ നാഭീകമലത്തിൽ നിന്നുണ്ടായ ബ്രഹ്മാവും വലുതായ മഹാമൊഹസമു

ദ്രത്തിൽ കിടന്നു ഉഴന്നു നീന്തി ഇന്നെടമെന്നു അറിയാതെയും വളരെ ഭയത്തൊടും മുങ്ങിയും പൊങ്ങിയും വലയുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള മഹാമൊഹം എന്നെവന്നു പിടികൂടുന്നതിന്നുമുമ്പ നിന്റെ പാദാരവിന്ദങ്ങളെ തൊഴാറാക്കണെ നാരായണ അതിന്നായി നിന്നെ ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. ൨൮

അജാമിളനെയമപാശത്തിൽനിന്ന വിടുവിച്ച
വിഷ്ണുപാൎഷദന്മാരെ വന്ദിക്കുന്നു എന്ന

മൂലം. അപ്പാശവും വടിയുമായെത്തും ജാമിളനെ മുപ്പാടുചെന്നുകയറിപ്പെട്ടൊരു കിങ്കരരെ പിൽപാടുചെന്നു തടുത്തൊരു നാൽവരെയു മപ്പൊഴെ നൌമിഹരിനാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. അജാമിളൻ എന്നൊരു ബ്രാഹ്മണൻ കന്യാകുമാരിഎന്ന ക്ഷെത്രത്തിന്നു സമീപത്തു വൃദ്ധന്മാരായ തന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരെ ശുശ്രൂഷിച്ചു വെദാഭ്യാസവുംചെയ്തു പാൎത്തുവരുന്നൊരു ഒരുദിവസം വനത്തിൽ ചമതകൊണ്ടു വരാനായിപൊയസമയം അവിടെ രൂപവതിയായി സുരാപാനിയായി വ്യഭിചാരിയായ ഒരു ശൂദ്രസ്ത്രീയെകണ്ടു അവളിൽമൊഹിച്ചു മാതാപിതാക്കന്മാരെയും ഉപെക്ഷിച്ചു അവളൊടുകൂടിചെന്നു സുഖമായി ക്രീഡിച്ചുവസിച്ചു. അവളിൽ പത്തുപുത്രന്മാരും ഉണ്ടായി. അതിൽ ഒടുക്കത്തെ മകനു നാരായണൻ എന്നു പെരിട്ടു. ആ അജാമിളൻ എണ്പത്തെട്ടുവയസ്സിൽ പാശവും വടിയുമായി മൂന്നു യമദൂതന്മാരെക്കണ്ടു വളരെഭയപ്പെട്ടു അയ്യൊ ഇവർകളെ കണ്ടാൽ നാരായണൻ പെടിക്കുമെല്ലൊ എന്നു ഉറക്കെ നാരായണ എന്നുവിളിച്ചു

യമദൂതർ അജാമിളനെ പാശം ഇട്ടു കെട്ടിവലിച്ചു. നാരായണ എന്നു വിളിച്ചതുകെട്ടു കിരീടകുണ്ഡലധാരികളായി ശംഖചക്രഗദാധാരികളായി വളരെമനൊഹരന്മാര നാലുപെർ സുനന്ദൻ നന്ദൻ മുതലായ വിഷ്ണുദൂതന്മാർ വന്നു അജാമിളനെ കെട്ടഴിച്ചുവിട്ടു അവർ യമദൂതന്മാരൊടു ഭഗവന്നാമവൈഭവത്തെ ഉപദെശിക്കയുംചെയ്തു. പിന്നെ ആ അജാമിളൻ ഭഗവന്നാമവൈഭവം അറിഞ്ഞു ഗംഗാതീരത്തുചെന്നു തപസ്സുചെയ്തു വൈകുണ്ഠത്തെപ്രാപിച്ചു. നാമസങ്കീൎത്തനം ചെയ്യുന്നെടത്തു വിഷ്ണുപാൎഷദന്മാർ കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കും അങ്ങിനെ അജാമിളനെ യമപാശത്തിൽനിന്നു വിടുവിച്ചവരായ ആ വിഷ്ണുപാൎഷദന്മാർ നാലുപെരയും ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. ൨൯

ഭഗവന്മാഹാത്മ്യം

ഇന്നവണ്ണമെന്നറിവാൻപാടില്ലെന്നു

മൂലം. കഷ്ടംഭവാനെയൊരു പാണ്ഡ്യൻഭജിച്ചളവഗസ്ത്യനന്നീബതശപിപ്പിച്ചതെന്തിനിഹ നക്രെണകാൽക്കഥ കടിപ്പിച്ചതെന്തിനതുമൊക്കാവതല്ല ഹരിനാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. മുമ്പിൽ പാണ്ഡിദെശത്ത ഇന്ദ്രദ്യുമ്നൻ എന്ന മഹാരാജാവ വളരെക്കാലമായി ദൃഢഭക്തിയൊടുംകൂടി കണ്ണടച്ചു ഭഗവധ്യാനം ചെയ്തിരിക്കുമ്പൊൾ അഗസ്ത്യമഹൎഷി ശിഷ്യകളൊടും കൂടി അവിടെ എഴുന്നെള്ളി അപ്പൊൾ ഈ വിവരം രാജാവു അറിയാതെ ധ്യാനത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പൊൾ എന്നെ ബഹുമാനിക്കാതെ മത്തനായി ഇരുന്നതുകൊണ്ടു മദയാനയായിപ്പൊകുമെന്നു ശ

ചിച്ചു. അത എന്തിനെന്നുവച്ചാൽ രാജാവു ദ്ര
വ്യമദത്തിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞു ഏകാന്തഭക്തിയൊ
ടുംകൂടി കഠിനമായി ൟശ്വരനെ സെവിപ്പാനും
ബ്രാഹ്മണരുടെവലിപ്പംഇത്രഎന്നു കാണിപ്പാനും
വെണ്ടിയാണ അഗസ്ത്യനെക്കൊണ്ടു ശപിപ്പിച്ചതു
ആ ശാപത്താൽ രാജാവു ആനയായിഭവിച്ചു വ
ളരെ പിടി ആനകളൊടുംകൂടി ക്ഷീരാബ്ധികരയി
ൽ ത്രികൂടം എന്ന പൎവ്വതത്തിന്റെ സമീപത്തു
ള്ള മാനസസരസ്സിൽ വെള്ളംകുടിപ്പാനും കളിപ്പാ
നുമായി ഇറങ്ങിയപ്പൊൾ അവിടെദെവലൻ എ
ന്ന മഹൎഷിയുടെ ശാപംകൊണ്ടു മുതലയായി കി
ടക്കുന്ന ഹൂഹൂ എന്ന ഗന്ധൎവ്വൻ ആനയുടെകാ
ക്കൽ പിടിച്ചുവലിച്ചു ഇങ്ങനെ ആയിരം സംവ
ത്സരം തമ്മിൽ വലിക്കുന്നസമയം ആനതന്നെ
ക്ഷീണിച്ചു ദുഃഖിച്ചു മുമ്പിൽ ൟശ്വരധ്യാനം ചെ
യ്തമാഹാത്മ്യംകൊണ്ടു ജ്ഞാനം ഉണ്ടായി ഭഗവാ
നെ നിൎഗ്ഗുണനായിസ്തുതിച്ചു തന്റെതുമ്പിക്കൈ
കൊണ്ടു താമരപ്പൂവുപറിച്ചു പൂജിച്ചു അപ്പൊൾ ഭ
ഗവാൻ ഗരുഡന്മെലെറി ചക്രായുധവും ധരിച്ചു
പ്രത്യക്ഷമായി ചക്രായുധംകൊണ്ടു മുതലയുടെ
വായ അറുത്തു ആനയെ വിടുവിച്ചു തന്റെസാ
രൂപ്യത്തെകൊടുത്തു മുതലയെക്കൊണ്ടു കടിപ്പി
ച്ചതു എന്തിനെന്നുവച്ചാൽ മുമ്പിൽദെവലൻ എ
ന്ന മഹൎഷി മാനസസരസ്സിന്റെ കരയിൽ തപ
സ്സുചെയ്യിരിക്കുമ്പൊൾ പുറവന്നമൂടി അപ്പൊൾ
ഹൂഹൂ എന്നഗന്ധൎവ്വൻ സ്ത്രീകളൊടുംകൂടി ജലക്രീ
ഡക്കായിവന്നു. പുററിന്റെമുകളിൽക്കയറി വെ
ള്ളത്തിൽ ചാടിയപ്പൊൾ വെള്ളംകൊണ്ടു പുററ

അഖിഞ്ഞു മഹഷിയുടെതലയിൽ ചവുട്ടിയതുകൊണ്ടു ദെഷ്യത്തൊടുകൂടി മുതലയായി പൊകെന്നു ശപിച്ചു ആ മുതലക്കു ശാപമൊക്ഷം വരുന്നതിന്നുവെണ്ടിയാണെ മുതലയെക്കൊണ്ടു കടിപ്പിച്ചതു അതിനാൽ ഭക്തന്മാൎക്കു ഗതികൊടുക്കുന്നതിൽ ഭഗവാന്റെമഹിമ ഇന്നവണ്ണമെന്നു അറിവാൻപാടില്ല ഗജെന്ദ്രനു ഗതിവന്നപൊലെ എനിക്കും ഗതിവരുന്നതിന്നുവെണ്ടിനാരായണ നിന്നെ നമസ്കരിക്കുന്നു. ൩൦

തന്നെസെവിക്കുന്നഭക്തന്മാൎക്കുക്ഷണത്തിൽ
മുക്തികൊടുക്കുമെന്നു

മൂലം. ഖട്വാംഗനെന്നധരണീശന്നുകാണ്കൊരു മുഹൂൎത്തന്ന നീഗതികൊടുപ്പാനുമെന്തുവിധി കെട്ടല്ല നിൻകളികളിപ്പൊലെതങ്ങളിൽ വിരുദ്ധങ്ങളായുള്ളവു നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. പാണ്ഡ്യരാജാവു ഇന്ദ്രദ്യുമ്നനായ ഗജെന്ദ്രനു ഏറിയകാലം സെവിച്ചതുകൊണ്ടാണല്ലൊ ഗതികിട്ടിയതു അതിനാൽ വളരെക്കാലം സെവിച്ചെങ്കിലെ ഗതിലഭിക്കു എന്നു സംശയിക്കെണ്ടാ ഖട്വാംഗൻ എന്നമഹാരാജാവു ഒരുമുഹൂൎത്തംകഠിനമായി ഏകാന്തമായ ഭക്തിയൊടുകൂടി സെവിച്ചപ്പൊൾ ഗതികൊടുക്കയുംചെയ്തു. അതിന്റെ വിധി എന്തെന്നാൽ ആ രാജാവു വളരെക്കാലം ൟശ്വരനെക്കുറിച്ചു ദൃഢഭക്തിയൊടുകൂടി ജന്മാന്തരത്തിൽ തപസ്സുചെയ്തിട്ടുണ്ടു. അതിനാലും ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹംചെയ്തു ഏകാന്തമായി മനസ്സിനെഭഗവാങ്കൽ സമൎപ്പിച്ചുതപസ്സുചെയ്തു ധ്യാനംചെയ്തുകൊണ്ടും ആകുന്നു. അതിനാൽ ഭ

ഗവാന്റെ ലീല ഇന്നവണ്ണമെന്നു ആൎക്കും നിശ്ച യിപ്പാൻ പാടില്ലാ. അംങ്ങനെയെടപ്പാംഗനു ഗതി കൊടുത്തപൊലെ വെഗത്തിൽ എനിക്കും ഗതിത രണെ നാരായണ അതിനായി ഞാൻ നമസ്കരി ക്കുന്നു. ൩൮

സംസാരഗതി ഇന്നവണ്ണമെന്നു നിശ്ചയിപ്പാൻ പ്രയാസമെന്നു

മൂലം. ഗൎവ്വിച്ചുവന്നൊരുജരാസന്ധനൊടുയു ധ്രി ചെറ്റൊടുനിരപ്പതിനു പൊരാനിനക്കബലം അവ്വാരിധെരുദഹന്റബാണംതൊടുത്തതു തളപ്പി പ്പതിനുമതി നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. കംസന്റെ ഭാൎയ്യമാരുടെ അച്ശനാ യ ജരാസന്ധൻഎന്ന മഗധദെശത്തു രാജാവു ഇരുപത്തിമൂന്നു അക്ഷൌഹിണി സൈന്യത്തൊ ടുകൂടി പതിനെഴു പ്രാവശ്യം യുദ്ധത്തിന്നുവന്ന പ്പൊഴും ആ സൈന്യങ്ങളെ ഒക്കെയും നശിപ്പിച്ചു പതിനെട്ടാംപ്രാവശ്യം തൊററതായിഭാവിച്ചുഓടി പ്പൊയി. അങ്ങനെജരാസന്ധനൊടു തൊററഭഗ വാൻ ശ്രീരാമനായിഅവതരിച്ചിരുന്നസമയംസീ താന്വെഷണത്തിന്നായി സുഗ്രീവാദി വാനരന്മാ രൊടുംകൂടി സമുദ്രതീരത്തുചെന്നു സമുദ്രംകടപ്പാ ൻ പാടില്ലാതെ സമുദ്രരാജനെ സെവിച്ചും പ്രത്യ ക്ഷമാകാതെ കൊപത്തൊടുകൂടി ആഗ്നെയാസ്ത്രം പ്രയൊഗിച്ചു സമുദ്രത്തെ ശൊഷിപ്പിക്കുന്നതിനു ബലമുണ്ടായി. അങ്ങനെയുള്ള ഭഗവാൻ ജരാ സന്ധനൊടു തൊററതായി ഭാവിച്ചതു ഭക്തനാ യ ഭീമസെനനു യശസ്സു ഉണ്ടാവാൻ വെണ്ടിയാ

കന്നു അക്ഷൌഹിണിയുടെ കണക്കു താഴെ പറയുന്നു.

ആന ൧ ഇതിന്നു ആന ൩ ഇതസെ ആന ൯ ഇത
തെർ ൧ പത്തിഎ തെർ ൩ നാമുഖം തെർ ൯ ഗുല്മം
കുതിര ൩ ന്നപെരു കുതിര ൯ കുതിര ൨൰൭
കാലാൾ ൫ കാലൾ ൰൫ കാലാൾ ൪൰൫

ആന ൨൰൭ ഇത ആന ൮൰൧ ഇതവാ ആന ൨൱൪൰൩ ഇത
തെർ ൨൰൭ ഗണം തെർ ൮൰൧ ഹിനി തെർ ൨൱൪൰൩ പ്രതനാ
കുതിര ൮൰൧ കുതിര ൨൱൪൰൩ കുതിര ൭൱൨൰൯
കാലാൾ ൱൩൰൫ കാലാൾ ൪൱൫ കാലാൾ ൲൨൱൰൫

ആന ൭൱൨൰൯ ഇതു ആന ൨൲൧൱൮൰൭ ഇത
തെർ ൭൱൨൰൯ ചമൂ തെർ ൨൲൧൱൮൰൭ അനീ
കുതിര ൨൲൧൱൮൰൭ കുതിര ൬൲൫൱൬൰൧ കിനി
കാലാൾ ൩൲൬൱൪൰൫ കാലാൾ ൰൲൯൱൩൰൫

ആന ൨൰൧൲൮൱൭൰ ഉശാ ആന ൨൰൧൲൮൱൭൰ ഇത
തെർ ൨൰൧൲൮൱൭൰ കിനീ തെർ ൨൰൧൲൮൱൭൰ അക്ഷൌ
കുതിര ൨൰൧൲൮൱൭൰ കുതിര ൬൰൫൲൬൱൧൰ ഹിണി
കാലാൾ ൨൰൧൲൮൱൭൰ കാലാൾ ൱൯൲൩൱൫൰

ജരാസന്ധന്റെ അച്ശനായ മഗധദെശത്തുമാഗധരാജാവിന്നു രണ്ടുഭാൎയ്യമാർ ഉണ്ടായ്യും സന്തതി ഇല്ലാതെ ദെവലൊകത്തു ഇന്ദ്രന്റെ യാഗത്തിൽ ചെന്നപ്പൊൾ സന്തതി ഉണ്ടാവാനായി മഹൎഷിമാർ കുറെ ഹവിസ്സുകൊടുത്തു അതിനെ പങ്കിട്ടു രണ്ടുഭാൎയ്യമാൎക്കുംകൊടുത്തു രണ്ടുപെൎക്കും ഗൎഭമ

ണ്ടായി ഒരുത്തീ ഉടലിൽ നെരെ പകുതിയും പിന്നെ ഒരുത്തി മററെ പകുതിയുമായി പെററു ഓരൊ പിള്ളപ്പെറ്റു ഉള്ളു എന്നുവച്ചു അവർ കാട്ടിൽ കളഞ്ഞു അപ്പൊൾ ജരായെന്നൊരു പിശാചു വന്നു കണ്ടു രണ്ടുപിള്ളയും ഒന്നിച്ചുചെർത്തപ്പൊൾ ജീവനുണ്ടായി ആ വിവരം രാജാവ അറിഞ്ഞു വളൎത്തു അതുകൊണ്ടാണു ജരാസന്ധൻ എന്നുപെരുണ്ടായതു അങ്ങിനെയുള്ള ജരാസന്ധനെ ഭക്തനായ ഭീമസെനനെക്കൊണ്ടു കൊല്ലിച്ച നാരായണ ഭക്തി ഉണ്ടാവാനായി നമസ്കരിക്കുന്നു. ൩൭

ഭഗവാൻ മായയിൽ അകപ്പെട്ടതായി ഭാവിച്ചതു ജനങ്ങളുടെ അറിവിനെന്നു

മൂലം. ഘൎമ്മാതപംകളിൽ നിലാവെന്നുതമ്പിയൊടു ചെമ്മെപറഞ്ഞുനിജ പത്നിംപിരിഞ്ഞളവു തന്നെത്തിരഞ്ഞുമറുകിച്ചുമൃഗാക്ഷികളെ വൃന്ദാവനത്തിലഥ നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. ഭഗവാൻ രാമാവതാരത്തിൽ സീതയെ രാവണൻ കൊണ്ടുപൊയസമയം വിരഹതാപം സഹിപ്പാൻ പാടില്ലാതെ ശരൽക്കാലത്തു ഉദിച്ചതായും വളരെ തണുത്തതായും ഉള്ള നിലാവിനെകണ്ടു അല്പയൊ ലക്ഷ്മണ കഠിനമായ വെയിൽ തപിക്കുന്നു മരത്തിന്റെതണലിൽ ഇരിക്കാമെന്നുപറഞ്ഞു വളരെ വിരഹതാപം അനുഭവിച്ചു കൃഷ്ണനായി അവതാരംചെയ്തസമയം രാസക്രീഡയിൽ ഗൊപികളുടെ ഗൎവ്വത്തെ ശമിപ്പിപ്പാനായി മറഞ്ഞശെഷം മുൻപിൽ ശ്രീരാമന്റെ വിരഹത്തെക്കാൾ അധികം വിരഹാതുരകളായി ഭഗവാനെ കാണാതെ വളരെ സന്താപത്തെല്ലാ

പിച്ചു ൟരം രണ്ടവസ്ഥയിൽ ഒന്നാമത ഭഗവാൻ വിരഹാതുരനായി ഭവിച്ചു എന്നത ലൊകത്തിൽ ശ്രീ ഭ്രാന്തന്മാർ ഒരുസമയം അവളെ കണ്ടില്ലെങ്കിൽ അയ്യൊ പൊന്നെ കണ്ണെ എവിടെപ്പൊയി എന്നു സന്താപത്തെ പ്രാപിക്കും രണ്ടാമത്തെ അവസ്ഥ ആ ഗൊപികൾതന്നെ ദൃഢമായി സെവിപ്പാനും അവൎക്ക ബ്രഹ്മാനന്ദത്തെകൊടപ്പാനും വെണ്ടി ആകുന്നു അതിനാൽ ആ ഗൊപികൾക്ക മുക്തികൊടുത്തപൊലെ എനിക്കും മുക്തികിട്ടണെ നാരായണ അതിനായി നമസ്കരിക്കുന്നു. ൩൩

രൂപമുള്ള സ്ത്രീകളെ വിരൂപയാക്കുന്നതിനും വിരൂപയെ രൂപവതിയാക്കുന്നതിനും ശക്തനാണെന്നു

മൂലം. ങാനംകണക്കെയുടനഞ്ചക്ഷരങ്ങളുടെ ഊനംവരുത്തിയൊരു നക്തഞ്ചരിക്കഖിതക്രന്നൊരുദാസിയെ മനൊജ്ഞാംഗിയാക്കിയതു മൊന്നല്ലയാളുഹരി നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. ശ്രീരാമൻ പഞ്ചവടിയിൽ സീതാലക്ഷ്മണനൊടുംകൂടി വാഴുന്നകാലം തന്നെക്കാമിച്ചു വന്നവളായും മൊഹനരൂപത്തൊടുകൂടിയും ഉള്ള ശൂൎപ്പണഖയെ ലക്ഷ്മണനെക്കൊണ്ടു കണ്ണുനാസികാച്ഛെദനം ചെയ്യിച്ചു വിരൂപയാക്കി ങതുടങ്ങി അഞ്ചുഅക്ഷരങ്ങൾക്കു ഊനം വരുത്തി എന്നത മൂക്കുകൊണ്ടു ശബ്ദിക്കെണ്ട അക്ഷരങ്ങൾ അഞ്ചു അവ ങ മ ഞ ണ ന എന്നാകുന്നു ഞമ ങ ണ നാ നാം നാസികാച എന്നു വ്യാകരണസൂത്രം ൟരം അഞ്ചുഅക്ഷരങ്ങളെ ശബ്ദിക്കാൻ

പാടില്ലാതെ ആ അഞ്ചക്ഷരങ്ങളെ ഇല്ലായ്മചെയ്യ എന്നത മൂക്കിനെ ഛെദിച്ച എന്നാണ. കൃഷ്ണാവതാരത്തിൽ കംസവധത്തിനു പൊകുംവഴി തനിക്ക ചന്ദനം തന്നവളായും മൂന്നുവളവു ഉള്ളവളായും ഉള്ള കുനിയെ ആ മൂന്നുവളവും തന്റെ കൈകൊണ്ടു നീർത്തി വച്ചരെ സൌന്ദൎയ്യം ഉള്ളവളാക്കി അവളൊടുകൂടി ക്രീഡിച്ച ഉപശ്ലൊകൻ എന്നൊരു പുത്രനെയുംകൊടുത്തു അവൾക്ക സാമീപ്യത്തെയുംകൊടുത്തു അതിനാൽ ദുഷ്ടയായ ശൂൎപ്പണഖയെ വിരൂപയാക്കിയും ഭക്തയായ കുനിയെ രൂപവതിയാക്കിയും ചെയ്യുന്ന ഭക്തവത്സലനാണ ഭഗവാൻ എന്നു കാണിപ്പാൻവെണ്ടിയാകുന്നു അതിനാൽ ഭക്തനായ എനിക്കും മൊക്ഷത്തെത്തരണെ നാരായണ അതിനായി ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. ൩൮

ഭഗവാൻ ഭക്തന്മാൎക്കും ഭൃത്യനായി ഭവിക്കുമെന്നു

മൂലം. ചമ്മട്ടിപൂണ്ടുകടിഞ്ഞാണുംമുറുക്കിയുടനിന്ദ്രാത്മജനായുധി തെർപൂട്ടിനിന്നുബെത ചെമ്മെമറഞ്ഞൊരു ശരംകൊണ്ടുകൊന്നതുമൊ. തിന്ദ്രാത്മജനെ ഹരിനാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. ശ്രീകൃഷ്ണാവതാരത്തിൽ ഭാരതയുദ്ധത്തിൽ തന്റെ ഇഷ്ടസ്നെഹിതനായും പരമഭക്തനായും ഇന്ദ്രപുത്രനായും ഇരിക്കുന്ന അൎജ്ജുനനു സഹായിപ്പാൻവെണ്ടി തെരിൽ കുതിരകളെ പൂട്ടി ഇടത്തെകൈയിൽ കടിഞ്ഞാണവും വലത്തെ കയ്യിൽ ചമ്മട്ടിയുംധരിച്ച തെർതെളിക്കയും ഭഗവൽഗീതയെ ഉപദെശിക്കയുംചെയ്തു അൎജ്ജുനനു വെണ്ടും സഹായങ്ങളുംചെയ്തു. ദുഷ്ടന്മാരായ ദു

ൎയ്യോധനാദികളെ കൊല്ലിക്കയുംചെയ്തു അങ്ങിനെയുള്ള ഭഗവാൻ ശ്രീരാമനായി അവതരിച്ചസമയം ഭക്തനായ സുഗ്രീവനാവെണ്ടി ഇന്ദ്രപുത്രനായിരിക്കുന്ന ബാലിയെ മറഞ്ഞിരുന്നു ഒരു ശരംകൊണ്ടകൊന്നു അതിനാൽ ദുഷ്ടനിഗ്രഹം ചെയ്തു ഭക്തന്മാരെപാലിച്ചു എന്നു അൎത്ഥമാകുന്നു മറഞ്ഞിരുന്നതു എന്തിനെന്നുവച്ചാൽ നെരിടുന്നവരുടെ പകുതിബലം ബാലിക്കകിട്ടുമെന്നു വരം ഉണ്ട അതുകൊണ്ടാണ മറഞ്ഞിരുന്നു ശരം പ്രയൊഗിച്ചത ബാലിയും അൎജ്ജുനനും ഇന്ദ്രപുത്രന്മാരാണെങ്കിലും ദുഷ്ടനായ ബാലിയെ സംഹരിച്ചു ഭക്തനായ അൎജ്ജുനനു സഹായിച്ചതുകൊണ്ട ഭഗവാൻ ഭക്തപരായണനാണെന്നു സകലജനങ്ങൾക്കും ബൊധംവരുവാൻവെണ്ടിയാണ. അതിനാൽ അങ്ങെ സെവിക്കുന്നഎന്നെ ഭക്തനാക്കിഗതിതരെണമെ നാരായണ അതിനായി ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. ൩൬

ഭഗവൽസ്ഥിതി ഇന്നവണ്ണമെന്നു
ആൎക്കും അറിവാൻ പാടില്ലെന്നു

മൂലം. ഛന്നതമാന്ന കനൽപൊലെ നിറഞ്ഞുലകിൽ ചിന്നുന്നനിന്മഹിമ യാൎക്കുംതിരിക്കരുതു അന്നന്നുകണ്ടതിനെ വാഴ്ത്തുന്നുമാമുനികളെന്നത്രെതൊന്നിഹരി നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. ലൊകത്തിൽ ഭഗവൽസ്ഥിതി എങ്ങനെ ഇരിക്കുന്നു എന്നാൽ സകലത്തിന്റെയും ഉള്ളിൽ മറഞ്ഞും നിറഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നു അത സകലമരങ്ങളിലും അഗ്നി എങ്ങനെ നിറഞ്ഞു കാണാൻ വഹിയാതെ ഇരിക്കുന്നുവൊ അതുപൊ

ലെ എന്നാൽ തെജസ്സ്വരൂപനായ അഗ്നി പ്രകാശമില്ലാതെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഭഗവന്മഹിമ അതിപ്രകാശമായി എങ്ങുംനിറഞ്ഞു വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ മഹിമ ഇന്നവണ്ണമാണെന്നു ആൎക്കും തിരിച്ചുപറവാൻപാടില്ല. എന്നാൽ സനകാദി മഹാമുനികൾ അന്നന്നു ഓരൊവിധമായ മാഹാത്മ്യത്തെക്കണ്ടു ഓരൊവിധം പറയുന്നു എന്നല്ലാതെ സത്യസ്ഥിതി ആരും അറിയുന്നില്ലാ.

നെരം നെരമിതെന്നു കഴിച്ചിട്ടതെന്നൊന്നുമറിഞ്ഞിടാതെ ഓതീടുന്നുമുനികളുമനിശം വെദാന്തസ്ഥിതി നാരായണജയ. എന്ന മഹാനായ മെപ്പുത്തൂർ നാരായണ ഭട്ടതിരിയുടെ അദ്വൈതകീൎത്തനത്തിലും കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഒരു സ്ഥിതിയും അറിവില്ലാത്തവനായും മൂഢനായും ഇരിക്കുന്ന ഇനിക്കു നിൻമഹിമ തൊന്നാറാക്കണെ നാരായണ അതിനായി നിന്നെ ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. ൩൩

ഈശ്വരൻ സകലജഗത്തിനും അന്തൎയ്യാമിയായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു എന്നു

മൂലം. ജന്തുക്കളുള്ളിൽ വിലസീടുന്നനിന്നുടയ ബന്ധംവിടാതെപരിപൂൎണ്ണാത്മനാസതതം തന്തുംമണിപ്രകരഭെദങ്ങൾപൊലെപര മെന്തെന്തുജാതമിഹ നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. സകല ജീവജാലങ്ങളുടെ ഉള്ളിലും ഈശ്വരചൈതന്യം പൂൎണ്ണമായി നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു ഈശ്വരചൈതന്യംകൂടാതെ ഒരു ജീവജന്തുവിനും യാതൊരു ചൈതന്യവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. എങ്ങിനെ എന്നാൽ എത്രയൊമണികൾ ഉള്ളതിനു

ചരട കൊരത്തങ്കിലല്ലാതെ ആ മണികൾക്ക ശൊഭ ആകട്ടെ ധരിപ്പാൻ യൊഗ്യമായിട്ടാകട്ടെ ഭവിക്കുന്നതല്ലാ. അതുപൊലെ സകല ജന്തുക്ക ളെയും അന്തൎയ്യാമിയായിരുന്നു ൟശ്വരൻഭരിക്ക ന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള ൟശ്വരചൈതന്യത്താൽ എന്തെന്തു കൾഎല്ലാം ഉണ്ടാകുന്നുഎന്നു ആൎക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ, അതിനാൽ എന്റെഉള്ളിലും നി റഞ്ഞിരിക്കുന്ന നാരായണ ഇനിക്ക നല്ലതുതൊ ന്നിച്ച ഗതി തരണെ അതിനായി ഞാൻ നമസ്കൂ രിക്കുന്നു. ൩൭

ഭഗവാൻസകലജഗത്തിൽഉള്ളുംവെളിയും
നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നുഎന്ന

മൂലം. ധ്വംകാരനാദമിവയൊഗീന്ദ്രരുള്ളിലു മൊരൊരൊതുന്നഗീതകളിലും പാൽപയൊധിയിലും ആകാശവീഥിയിലു മൊന്നായ് നിറഞ്ഞരുള്ള മാ നന്ദരൂപഹരിനാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. ധ്വംകാര നാദമെന്നതു ഒരുപാല ത്തിനിക്കരെയിലൊ ഒരുമതിലിന്റെ ഉള്ളിലൊ ഇരുന്നു ഒരുമനുഷ്യൻ ഒന്നുശബ്ദിച്ചാൽ ആ ശ ബ്ദം പാലത്തിനക്കരെയും മതിലിന്റെ ഉള്ളിൽനി റഞ്ഞും മുഴങ്ങും ഒരുവില്ലാളി വില്ലിന്മെൽ ഞാ ണിനെ പൂട്ടി കെട്ടി വലിച്ചുവിട്ടാൽ ആ ശബ്ദംദി ക്കുവിദിക്കുകൾ ഒക്കെയും മുഴങ്ങും അതുപൊലെ സനകാദികളായ മഹായൊഗികളുടെ മനസ്സിലും ഹൃദയത്തിലും ഭഗവൽഗീത മുതലായ സകലഗീ തകളിലും വൈകുണ്ഠം അനന്താസനംശ്വെതദ്വീ പ പാൽക്കടൽ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലും ആകാ ശംനിറഞ്ഞും ഇതുകൂടാതെ ഭൂമി അന്തരിക്ഷം

സ്വർഗ്ഗം മുതലായസകലെടത്തും ഒരുപൊലെനി
റഞ്ഞും പരമാനന്ദസ്വരൂപമായും നിറഞ്ഞിരിക്കു
ന്നു. ഭഗവദ്രൂപം അങ്ങനെ യൊഗീശ്വരന്മാരു
ടെ ഉള്ളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നപൊലെ എന്റെ ഉ
ള്ളിലും നിറഞ്ഞിരുന്ന വെണ്ടുംവണ്ണം ഗതിവരു
ത്തണെ നാരായണ നിനക്കുനമസ്കാരം. ൩൬

ജീവനെന്നും ഈശ്വരനെന്നും ഉള്ളഭെദം
തൊന്നുന്നതു മായകൊണ്ടാണെന്നു

മൂലം. ഞാനെന്നുമീശ്വരനിതെന്നും വളൎന്നു
ള്ളൊരു ജ്ഞാനദ്വയങ്ങൾപലവുണ്ടാവതിന്നു മഹാ
മൊഹംനിമിത്തമതു പൊകുംപ്രകാരമതു ചെത
സ്സിലാക മമ നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. ഞാൻവെറെയെന്നും ഈശ്വരൻവെ
റെയെന്നും രണ്ടായിതൊന്നുന്ന അജ്ഞാനത്തി
ന്നു മായാസംബന്ധമായ മൊഹംതന്നെ കാരണം
ഇങ്ങനെയുള്ള അറിവുകെട്ട ഉള്ളതുവരെ സംസാ
ര ബന്ധംവിട്ടുപൊകുന്നതും അല്ലാ അങ്ങനെയു
ള്ള മഹാമായാമൊഹം ഇനിക്കുതൊന്നാതെ ജീ
വെശ്വരന്മാർ ഏകസ്വരൂപമെന്നും ബ്രഹ്മൈവാ
ഹം ശിവൊഹം എന്നും ഉള്ളഭാവന എന്റെ മ
നസ്സിൽ തൊന്നാറാകണെ നാരായണ അതിനാ
യി നമസ്കരിക്കുന്നു. ൩൭

ശിവനെന്നും വിഷ്ണുവെന്നുംഭെദംകൂടാതെ
ഭഗവാനെ സെവിക്കെണമെന്നു

മൂലം. ടങ്കംകുരംഗവുമെടുത്തിട്ടു പാതിയുടൽ
ശംഖുംരഥാംഗവുമെടുത്തിട്ടുപാതിയുടൽ ഏകാക്ഷ
രംതവഹിരൂപംനിനപ്പവനു പൊകുന്നുമൊഹവഴി
നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. ടങ്കം എന്നതു വെൺമെഴു കുരംഗം മാൻ ഇതുകളെ ധരിച്ചതായ ശ്രീപരമെശ്വരന്റെ ഉടലിൽ പകുതിയും ശംഖും ചക്രവുംധരിച്ചതായ വിഷ്ണുവിന്റെ ഉടലിൽപകുതിയുംകൂടിയതായ ശങ്കരനാരായണ സ്വരൂപത്തെ ഭക്തിയൊടുകൂടി സെവിക്കയും ഒരു സ്വരൂപം രണ്ടും ഒതുങ്ങുന്നതായ ഓങ്കാര ബ്രഹ്മത്തെ ഏകമായി ധ്യാനിക്കയും സെവിക്കയുംചെയ്യാൽ മായാസംബന്ധമായ സംസാരബന്ധം നീങ്ങുന്നതുമാകുന്നു ഹരിയും ശിവനും ഒന്നു അറിയാത്തവൻ വായിൽ മണ്ണു എന്നചൊൽ ഇവിടെ ഉപയുക്തമാകുന്നു. ശങ്കരനാരായണ സ്വരൂപധ്യാനം താഴെപറയുന്നു.

ശ്ലൊകം. ശൈത്യൌശംഖകപാലഭൂഷണകരൌ മുക്താസ്ഥിമാലാധരൌ ദെവൌദ്വാരവതീശ്മശാനനിലയൌ നാഗാരിഗൊവാഹനൌ ദ്വിത്ര്യക്ഷൌ ബലിദക്ഷയജ്ഞമഥനൌ ശ്രീശൈലജാവല്ലഭൌ പാപംമെഹരതാം ജനാൎദ്ദനഹരൌ ശ്രീവത്സഗംഗാധരൌ. ഇങ്ങനെധ്യാനിച്ച എല്ലാസ്വരൂപവും ബ്രഹ്മമയമെന്നു തൊന്നുവാൻ വെണ്ടി നാരായണാ നിന്നെനമസ്കരിക്കുന്നു. ൪൦

നാദബ്രഹ്മസ്വരൂപനായ ഈശ്വരൻ

അതിസൂക്ഷ്മശരീരനെന്നു

മൂലം. ഗായകൻഗീതമിവ നാദപ്രയൊഗമുടനെകശ്രുതികളൊരു മിന്നൽകണക്കെയുമിതെകാക്ഷരത്തിലൊരു മിക്കുന്നപൊലയുമിതാകാശസൂക്ഷ്മതനു നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. ൦ായങ്ങൾ എന്നതു സംഗീതശാസ്ത്രത്തിൽ ഗമക ജാദികളാകുന്നു. അതിന്റെ ലക്ഷണം സംഗീതരത്നാകരത്തിൽ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു ഗീതമെന്നതു രാഗമാകുന്നു നാദപ്രയോഗം എന്നത സ്വരമണ്ഡലങ്ങളുടെ ചെച്ച് ആകുന്നു. ഏകശ്രുതിയെന്നതു ഷഡ്ജം മദ്ധ്യമം പഞ്ചമം ൦രംമൂന്നുസ്വരവും അതാത സ്ഥിതിയിൽ ശ്രുതികൂടുന്നതാണെ ഇങ്ങിനെയുള്ള സ്വരങ്ങൾ എഴണ്ടു അത സ രി ഗ മ പ ധ നി എന്നാകുന്നു ൦രം സ്വരങ്ങൾ ഓരൊന്നു ശബ്ദിച്ചതാകുന്നു രി എന്നതു കാള ശബ്ദിച്ചതാണെ ഗ എന്നു ആടും മ എന്നു മയിലും പ എന്നു ക്രൌഞ്ച പക്ഷിയും ധ എന്നു കുതിരയും നി എന്നു ആനയും സ എന്നു വസന്തകാലത്തു കൂകുന്ന കുയിലും ഇങ്ങിനെ ഏഴുസ്വരങ്ങളെ ശബ്ദിച്ചതാകുന്നു ഇങ്ങിനെയുള്ള സ്വരങ്ങളെ അതാത തന്ത്രിയിൽ കൂടി മീട്ടിയാൽ മുഴക്കമായി ഒരു നാദം ഉണ്ടാകും ആ നാദത്തിൽ സകല സ്വരജാതികളും അടങ്ങുന്നതുപൊലെ ബ്രഹ്മാവു വിഷ്ണു രുദ്രൻ ഇങ്ങിനെ ഭെദമായിതൊന്നുന്ന സകലസ്വരൂപങ്ങളും ഏകാക്ഷരമായ ഓങ്കാരത്തിൽ ഒതുങ്ങിആകാശം എങ്ങിനെ ആൎക്കും കാണ്മാൻ പാടില്ലയൊ അതുപൊലെ അതിസൂക്ഷ്മമായ സ്വരൂപത്തൊടു കൂടിയതായി ഭവിക്കുന്നു പരബ്രഹ്മം ബ്രഹ്മസ്വരൂപം ചെറുതിനു ചെറുതായും വലുതിനുവലിയതായും ഭവിക്കുന്നു എന്നു വെദത്തിൽ കല്പിച്ചും ഇരിക്കുന്നു ഇങ്ങിനെഅതിസൂക്ഷ്മ ശരീരനാണെ പരബ്രഹ്മമെന്നു അറിവുണ്ടാവാനായി നാരായണ നിന്നെ നമസ്കരിക്കുന്നു.

ഷഡാധാരത്തെയും കടന്നു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവനു
ഇളക്കമുണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നു

മൂലം. ഡംഭാദിദൊഷമുടനെട്ടും കളഞ്ഞുഹൃദി മുമ്പെ നിജാസനമുറപ്പിച്ചുകനാഡിയുടെ കമ്പം കളഞ്ഞുനില ആറും കടപ്പതിനു തുമ്പങ്ങൾതീൎക്ക ഹരിനാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. മുമ്പിൽ തന്റെമനസ്സിലുള്ള എട്ടുദൊഷങ്ങളെക്കളയണം ആ എട്ടു ഡംഭം അഹംകാരം കാമം ക്രൊധം ലൊഭം മൊഹം മദം മാത്സൎയ്യം ഇവകളെ മനസ്സിൽനിന്നു കളഞ്ഞു ശുദ്ധമായുള്ള ഒരു പ്രദെശത്തിൽ പലകയൊ വ്യാഘ്രചൎമ്മമൊ കൃഷ്ണാജിനമൊ കുശാസനമൊ ദൎഭാസനമൊ ഉത്തരീയമൊ വിരിച്ചുഅതിൽ പത്മാസനം സ്വസ്തികാസനം വീരാസനം കുക്കുടാസനം മയൂരാസനം മുതലായ യൊഗശാസ്ത്രത്തിൽ കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരാസനത്തെൽ ഇരുന്നുംകൊണ്ടു മുമ്പിൽതന്റെകുതികാൽ കൊണ്ടു തന്റെആസനദ്വാരത്തെ ഉറപ്പായി അടച്ചു നല്ലവണ്ണം നിന്നു ഇരുന്ന തന്റെ മൂക്കിന്റെ അഗ്രഭാഗത്തെ തന്നെ നൊക്കി ദൃഷ്ടിയെ ഉറപ്പിച്ചു രെചക കുംഭക പൂരകങ്ങളെക്കൊണ്ടു തന്റെ ഇടത്തും വലത്തും വശത്തുള്ള ശ്വാസത്തെ മദ്ധ്യത്തിലുള്ള സുഷുമ്നാ എന്ന നാഡിയിൽ ആക്കി ക്രമംകൊണ്ടു മൂലാധാരം എന്ന ആസനദ്വാരത്തിൽനിന്നും സ്വാധിഷ്ഠാനമാകുന്ന നാഭിയിലാക്കി അതിൽനിന്നു മണിപൂരകമാകുന്ന ഹൃദയത്തിൽ കയററി അവിടനിന്നും അനാഹതമാകുന്ന കഴുത്തിലാക്കി അവിടനിന്നും വിശുദ്ധിയാകുന്ന ആസ്യത്തിലാക്കി അ

വിടെനിന്നും ആജ്ഞയാകുന്ന പിരിയത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചു അവിടെനിന്നും ദ്വാദശാന്തമായ തന്റെമൂൎദ്ധാവിൽ ശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചുംകൊണ്ടു ഭഗവദ്ധ്യാനംചെയ്തു ആ മൂൎദ്ധാവു പൊട്ടിശ്വാസം മെല്ലൊട്ടുപൊയി മൊക്ഷത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു ഇങ്ങനെയാണ സാംഖ്യയൊഗത്തിന്റെ സ്ഥിതി അതിനാൽ ഢംഭാദിയായ എട്ടു ദൊഷങ്ങളെയും എന്റെമനസ്സിന്നുകളഞ്ഞു ആധാരംവഴിയായി ശ്വാസത്തെ അടക്കി ഭഗവദ്ധ്യാനംചെയ്വാൻ സംഗതിയാക്കണെ നാരായണ അതിനായിനമസ്കരിക്കുന്നു. ൫൨

മൂൎദ്ധാവിൽ ശ്വാസത്തെ നിറുത്തിയാലും
ഉറക്കുന്നതല്ലുന്നു.

മൂലം. ഢക്കാമൃദംഗതുടി താളങ്ങൾപൊലെയുടനൊക്കാമതന്നിലയി ലിന്നൊടമൊത്തുമമ നിൎക്കുന്നതല്ലമനം ആളാനബദ്ധകരി തീൻകണ്ട പൊലെ ഹരിനാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. ഢക്കാ എന്നതു പെരുമ്പറ മൃദംഗം മദ്ദളം തുടി കടുന്തുടി ഇങ്ങനെയുള്ള വാദ്യങ്ങൾ ഒരെകാലത്ത കൊട്ടി ഘൊഷിച്ചാൽ എങ്ങനെ ഏകമായി ഒരുമുഴക്കം ഉണ്ടാകുമൊ അതുപൊലെ മുൻവിവരിച്ച ഷഡാധാരത്തെയും കടന്ന തന്റെ മൂൎദ്ധാവായ ദ്വാദശാന്തത്തിൽ ശ്വാസത്തെ ഉറപ്പിക്കുമ്പൊൾ ഉള്ള മുഴക്കം ഉണ്ടാകുന്നതാകുന്നു. എങ്ങനെയെന്നാൽ ശ്വാസത്തെ അടക്കിതന്റെ നിറുകയിൽ ഉറപ്പിക്കുമ്പൊൾ ആ ശ്വാസത്തിന്നു ഒരെടത്തും ചലിപ്പാൻപാടില്ലാതെ അവിടെക്കിടന്നു മുഴങ്ങും അപ്പൊൾ ഭഗവദ്ധ്യാ

നത്തിൻെറ വലിപ്പംകൊണ്ടു മൂദ്ധാവുപൊട്ടി ജ്യൊതിമ്മയമായ ശ്വാസം മെല്ലൊട്ടുപൊയി സ്വൎഗ്ഗമാൎഗ്ഗെണ മൊക്ഷത്തെപ്രാപിക്കും അങ്ങനെ ശ്വാസത്തെ തൻെറ മൂദ്ധാവിൽ ഇന്ന ഇടത്തു ഇന്നവണ്ണം നിറുത്തണമെന്നും അവിടന്നു സ്ഥിരമായി ഭഗവദ്ധ്യാനം ചെയ്യുന്നതിന്നും എൻെറ മനംസ്ഥിരമായി നിൽക്കുന്നതല്ലാ എല്ലാപ്പൊഴും ചലിച്ചുംകൊണ്ടുതന്നെഇരിക്കുന്നു എന്നുപൊലെന്നാൽ ആളാനം എന്നതു കെട്ടുകുററി കെട്ടുകുററിയിൽ തളച്ചു പൂട്ടിയിരിക്കുന്ന ആന തീററികാണുമ്പൊൾ എങ്ങനെ ഒരുനിലയിൽ നിൽക്കാതെഇളകിക്കൊണ്ടു ഇരിക്കുമൊ അതുപൊലെ അതുകൊണ്ടു എൻെറമനസ്സു ചലിക്കാതെ നിൻെറ പാദാരവിന്ദത്തിൽ ഉറക്കുന്നതിന്നു സംഗതിവരുത്തണെ നാരായണ അതിനായിഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. ൪൯.

മുൻപറഞ്ഞതൊണ്ണൂററാറുതത്വത്തിൽ
ഉത്ഭവിച്ചതത്വാൎത്ഥംഎൻെറ
ഉള്ളിൽതൊന്നണമെന്നു

മൂലം. ഞതാവരംവരിച്ചു കൎമ്മവ്യപായമിഹ മദ്ധ്യെഭവിക്കില്ല മതില്ലെങ്കിലുംകിമപി തത്വാബ്ധിയിൽ പരമൂഢിച്ചൊരുബൊധമരു ചിത്തെവരെണ്ടതിഹ നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. അല്ലെഭഗവൻ നിന്നിൽ പരമായി ലൊകത്തിൽ യാതൊന്നുമില്ലാ. സകലവും ബ്രഹ്മമയമാകുന്നു. മനുഷ്യനു പലവിധെനയും സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള ജന്മങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ കൎമ്മത്തിൻെറ നാശംഭവിച്ചാലും അല്ലങ്കിലും വെണ്ടതില്ലാ. മുൻവിവരിച്ച തൊണ്ണൂററാറുതത്വത്തിൽ

നിന്നു ഉണ്ടായിട്ടുള്ളബോധം എന്റെമനസ്സിൽ
തൊന്നാറാകണെ. എന്നാൽ മനുഷ്യജന്മത്തിൽ
കൎമ്മം ഒടുങ്ങിയല്ലാതെ മൊക്ഷം സിദ്ധിക്കുന്നത
ല്ലന്നു പുരാണങ്ങളിൽ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ ക
ൎമ്മം കാമത്തൊടു ചെയ്യുന്നതിനാണ. എതുകൎമ്മ
വും അകാമ്യമായി ചെയ്താൽ ആ ഫലം ഈശ്വ
രാൎപ്പണമായി ഭവിക്കുന്നതാണ. എന്തുതന്നെ ക
ൎമ്മഗതിയായിരുന്നാലും തത്വത്തിന്റെ പൊരുൾ
അറിഞ്ഞാൽ മുക്തിക്കു കാരണമായി ഭവിക്കും
അതിനാൽ തൊണ്ണൂററാറു തത്വത്തിൻ പൊരുൾ
എന്റെമനസ്സിൽ തൊന്നാറാകണെ നാരായണ
അതിനായി നമസ്കരിക്കുന്നു. ൯൭

തത്വാൎത്ഥബോധംഭഗവൽപ്പാദാരവിന്ദ
സ്മരണകൊണ്ടുഭവിക്കുമെന്നു

മൂലം. തത്വാൎത്ഥമിത്ഥമഖിലത്തിന്നു മുണ്ടുവെ
തശബ്ദങ്ങളുള്ളിൽ വിലസീടുന്നനിന്നടിൽ മുക്തി
ക്കു കാരണമിതെശബ്ദമെന്നുതവ വാക്യങ്ങൾത
ന്നെഹരി നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. മുൻവിവരിച്ച തൊണ്ണൂററാറു തത്വ
ത്തിന്റെ അൎത്ഥം ഇതിന്മണ്ണംതന്നെ ആകുന്നു
ആശ്ചൎയ്യം തന്നെ. ആശ്ചൎയ്യത്തിനു കാരണം
എന്തെല്ലാം അൎത്ഥം തൊന്നിയാലും അതൊക്കെ
യും തത്വത്തിനുള്ളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതാകുന്നു. ഭഗ
വൽപ്പാദാരവിന്ദം ശബ്ദങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ അട
ങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ശബ്ദങ്ങൾ എന്നതു വെദസം
ബന്ധമായ ഉപനിഷത്തുകളാകുന്നു. അങ്ങി
നെ ഉപനിഷത്തുകളാൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരി
ക്കുന്ന ഭഗവൽപ്പാദാരവിന്ദ സെവതന്നെ മുക്തി

ക്കകാരണമാകുന്നു. എന്നഭാഗവതാദി പുരാണ ങ്ങളിലും ഭഗവൽ ഗീതാദികളിലും ഭഗവാനാൽ കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ശബ്ദത്തി ന്നു അൎഹനല്ലെങ്കിലും ഭഗവൽപ്പാദാരവിന്ദ സ്മ രണക്ക സംഗതിവരുത്തണെ നാരായണ അതി നായിനമസ്കരിക്കുന്നു. ൨൬

ഭഗവാൻ ദുഷ്ടനിഗ്രഹം ചെയ്യുന്നുഎന്നു

മൂലം. ഥല്ലിനുമീതെപരമില്ലെന്നു മൊത്തുമട നെല്ലാരൊടുംകതറിവാചെശിയുംസപദി തള്ളിപ്പു റപ്പെട്ടമഹംബുദ്ധികൊണ്ടുബത കൊല്ലുന്നുനീചില രെ നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. ഥല്ലുന്നുള്ളതു ഒരു ശബ്ദമല്ലെന്നു ഒ രു പുസ്തകത്തിൽ എഴുതികാണുന്നു. ഥ എന്നത ഭയനിവാരണമെന്നു ഏകാക്ഷര നിഘണ്ധുവിൽ കാണുന്നു. അതിനാൽ ഭയമില്ലായ്ക്കു മീതെ മ റവ ഒന്നുംഇല്ലാ. എന്നുവിചാരിച്ചു കാണുന്നവ രെ ഒക്കെയും അധിക്ഷെപിച്ചും അധികമായി ചീത്തപറഞ്ഞും ഉള്ളിൽ തള്ളിപുറപ്പെടുന്ന അ ഹംഭാവം ഉണ്ടാകകൊണ്ടു അങ്ങിനെയുള്ള ദുഷ്ട ന്മാരെ ഒക്കെയും നീ സംഹരിക്കുന്നു. അത ഹി രണ്യാക്ഷൻ ഹിരണ്യകശിപു രാവണൻ മുതലായ വർ നിൎഭയന്മാരായിരുന്നവരാകുന്നു. അങ്ങിനെ യുള്ളവരെ ഭഗവാൻ സംഹരിച്ചു ലൊകങ്ങളുടെ ഭയത്തെക്കളകയുംചെയ്തു. അതിനാൽ അങ്ങ നെയുള്ള അഹംഭാവാദികളൊന്നും എന്റെ മന സ്സിൽ തൊന്നാതെ സകല ഭൂതങ്ങളിലും ദയ ഉ ണ്ടാവാറാക്കണെ നാരായണ അതിനായി ഞാ ൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. ൨൭

മദമാത്സൎയ്യാദികൾ
ഉണ്ടാകാതെ ഇരിക്കണമെങ്കിൽ ഭഗവൽ
പാദാരവിന്ദഭക്തി ഉണ്ടാകെണമെന്നു

മൂലം. ദംഭായവൃക്ഷമതിന്നുള്ളിൽ നിന്നു ചില കൊമ്പും തിരുത്തവധിയില്ലാത്ത കാൎയ്യനികൾ അമ്പൊടടൎത്തരികിൽ വാഴാഴ്മതിന്നുഗതി നിൻ പാദഭക്തി ഹരിനാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. മനുഷ്യരുടെ ഉള്ളിൽ അഹംഭാവം വൎദ്ധിക്കുന്നതിന്നു ഒരു കാരണംഉണ്ട മൊഹമാകുന്ന വലുതായ ഒരുമരം മനസ്സിന്റെ ഉള്ളിൽ കിളിൎത്തുണ്ടായി അതിൽനിന്നു വലുതായ ചിലകൊമ്പുകളുംപൊട്ടി വളരെ ഇലകളുംതളൎത്ത സംഖ്യ കൂടാതെ കണ്ടുള്ള കായികൾ പഴങ്ങളും ഉണ്ടായി അതുകൊണ്ട ഉള്ളു നിറഞ്ഞു വൎദ്ധിച്ചുവരുന്നതിന്നു മുമ്പെ ഭഗവൽപാദാരവിന്ദഭജനമാകുന്ന കൊടാലികൊണ്ടുവെട്ടി വെർമുതൽ എടുത്തുകളയെണ്ടു ആവശ്യമാണ വൃക്ഷം എന്നത സംസാരബന്ധമാകുന്ന വൃക്ഷം തടിച്ചുകൊമ്പുകൾ പഞ്ചെന്ദ്രിയങ്ങൾ മനൊബുദ്ധി അഹങ്കാരങ്ങൾ കാൎയ്യൾ കാമക്രൊധലൊഭമൊഹ മദമാത്സൎയ്യദംഭ അഹങ്കാരാദികൾ പഴങ്ങൾ പുത്രമിത്രകളത്ര ധനധാന്യപശു ഗൃഹാദികൾ ഇവകളൊടുകൂടിയുള്ള വലുതായവൃക്ഷം ഉള്ളിൽ ഉണ്ടായി വൎദ്ധിക്കുമ്പൊൾ അത എത്രയുംഅഹംഭാവത്തിന്നു കാരണമായിഭവിക്കുന്നു ഇങ്ങനെയുള്ള അഹംഭാവം മനസ്സിൽ ഉണ്ടാകുന്നതിന്നുമുമ്പെ ഭഗവൽപാദാരവിന്ദത്തിൽ ഭക്തിഉണ്ടാകെണ്ടതാകയാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള അഹംഭാവം തൊന്നിക്കാതെ നിന്റെ പാ

ദാരവിന്ദഭക്തി ഉണ്ടാകാൻവെണ്ടി നാരായണ
നിന്നെ നമസ്കരിക്കുന്നു ൭൩

അഹംഭാവം ഉള്ളതുവരെ
ഗതിഉണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നു

മൂലം. ധന്യോഹമെന്നുമതി മാന്യോഹമെന്നു
മതി പുണ്യങ്ങൾചെയ്തപുരുഷൻ ഞാനിതെന്നുമതി
ഒന്നല്ലകാണ്കൊരു കൊട്ടക്കാട്ടഭക്തിമയ മൊന്നി
ച്ചുക്രീഡിയതു നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. ലൊകത്തിൽ എന്നെപ്പൊലെ കൃ
താൎത്ഥനും യൊഗ്യനും മാനമുള്ളവനുംസുകൃതികളി
ൽവച്ചുമുമ്പനും ആരാണ ഉള്ളത ഇങ്ങനെയുള്ള
അഹംഭാവങ്ങൾ ആകുന്ന ആനകൾ വൻകാട്ടാ
യ ഉള്ളിൽകടന്നു മദത്തൊടുകൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നു
ഇങ്ങനെയുള്ള അഹംഭാവം അജ്ഞാനമെന്നുംഅ
തിനാൽ ഗതിവരുന്നതല്ലെന്നും ഭഗവൽഗീതയി
ൽ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. (ശ്ലൊകം) ഈശ്വരൊഹ
മഹംഭൊഗീ സിദ്ധൊഹം ബലവാൻസുഖി ആ
ഢ്യൊഭിജാനവാനസ്മി കൊന്യൊസ്തി സദൃശൊമ
യാ യക്ഷ്യെദാസ്യാമിമൊദിഷ്യെ ഇത്യജ്ഞാനവി
മൊഹിത എന്നുകല്പിച്ചിരിക്കകൊണ്ടു തന്നെത്താ
ന്നെ അഹംഭാവംനടിക്കുന്നത കെവലംമനസ്സിന്ന
അന്ധത്വംആകയാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള അഹംഭാ
വം ഒന്നുംഎനിക്ക തൊന്നാതെ എപ്പൊഴുംഭഗവൽ
പാദാരവിന്ദത്തിങ്കൽ സെവിപ്പാറാകണെ നാരാ
യണ അതിന്നായി നമസ്കരിക്കുന്നു. ൭൪

ഭഗവൽകാരുണ്യമുണ്ടെങ്കിലെ
ഭക്തിഉണ്ടാകുഎന്നു

മൂലം. നന്നായ്ഗതിക്കൊരു സഹസ്രാരധാ

രയിലിതന്നീററിൽനിൻകരുണ വൎഷ്മാരിപെയ്തുപൂ
ന മുന്നംമുളച്ചുമുള ഭക്തിക്കവാൎത്തൂവതു മിന്നെകൃ
പാനിലയ നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. സഹസ്രാരധാരഎന്നത കാലചക്ര
ത്തിൻെറ ചുററലാകുന്നു അതിനെത്തന്നെ സം
സാരചക്രമെന്നും പറയുന്നു നന്നായഗതി വരണ
മെങ്കിൽ കാലചക്രത്തിൽനിന്നു നീങ്ങണം അ
ങ്ങനെയുള്ള സംസാരമാകുന്ന കടലിൽകിടന്നു ത
പിക്കുന്ന അങ്ങനെയുള്ള കടൽവെള്ളത്തിൽ നി
ൻെറ കൃപയാകുന്ന ഒരുവൻ മഴ പെയ്യണം ആ
വൻമഴ പെയ്തു ഉണ്ടാകുന്ന വെള്ളത്തിൽ മുൻപി
നാലെ കുരുക്കുന്ന മുള ഭക്തിയായി തീരണം ഠരം
സംസാരമാകുന്ന സമുദ്രം നീങ്ങുവാൻ നിൻെറകൃ
പ വഴിപൊലെ എങ്കൽഉണ്ടായി നിൻപാദപ
ത്മത്തിൽ ഭക്തി ഉണ്ടാവാനായി നാരായണ നി
ന്നെ വന്ദിക്കുന്നേൻ ൪൯

കലിമലം ഭഗവന്നാമസംകീൎത്തനംകൊണ്ടു
നീങ്ങുമെന്നു

മൂലം. പലതുംപറഞ്ഞുപകൽ കളയുന്നനാവു
തവ തിരുനാമകീൎത്തനമി തതിനായിവരെണമി
ഹ കലിയായകാലമിതളുകൊണ്ടുമൊക്ഷഗതി എ
ളുതെന്നുകെൾപ്പുഹരി നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. കലികാലം എല്ലായുഗത്തെക്കാൾ
മൊക്ഷത്തിന്നെളുപ്പമുള്ളതെന്ന സാരത്തെ അറി
യുന്ന പരീക്ഷിത്തു മഹാരാജാവു കലിയെകൊല്ലാ
ഞ്ഞതും എന്നതന്നെയല്ല സകല മഹൎഷിമാരും
കലിയിലാണ വെഗത്തിൽ സംഗതിവരുന്നതെ
ന്നു കലിയുഗത്തിൽവന്നുപുറപ്പാൻ പ്രാൎത്ഥിക്കുന്നു

എന്നു ഭാഗവതത്തിൽ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു കൃതയുഗത്തിൽ കഠിനമായ തപസ്സുകൊണ്ടും ത്രെതായുഗത്തിൽ യാഗംകൊണ്ടും ദ്വാപരയുഗത്തിൽ പൂജകൊണ്ടും കലിയുഗത്തിൽ നാമസംകീൎത്തനംകൊണ്ടും ആണ ഗതിവരുന്നതെന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു അതിനാൽ ഏതെങ്കിലും ഫലമില്ലാത്തവാക്കുകളെ പറഞ്ഞു വെറുതെ പകൽകളയാതെ നാവുകൊണ്ടു നാരായണ വാസുദെവ കൃഷ്ണ ഗൊവിന്ദ എന്നു ഭഗവാൻെറ തിരുനാമങ്ങളെ എപ്പൊഴും കീൎത്തനംചെയ്യാൻ സംഗതിവരുത്തണെ നാരായണ അതിനായിഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. ൧൦

എത്രകാലം ഇരുന്നാലും

ആത്മബൊധംകൊണ്ടെഗതിവരു എന്നു മൂലം. ഫലമില്ലയാതമമ വശമാക്കൊലാഷ്ഗതി മലമൂത്രമായതടി പലനാളിരുത്തിയുടനളവില്ലയാതവെളിവുകമെയ്യഭിപ്പതിനു കളയാതെകാലമിഹ നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. മലം മൂത്രം മാംസം രക്തം ഇത്യാദികളെക്കൊണ്ടു കൃമികൾ ഇരിപ്പിടമായ ൯ാം ദെഹത്തെ എത്രകാലം വഹിച്ചിരുന്നാലും വയസ്സു ചെന്നതുകൊണ്ടു ഗതിവരുന്നതല്ലാ ബാലനായാലും വൃദ്ധനായാലും ആത്മബൊധം ഉണ്ടായാലെ ഗതിഭവിക്കു അതിനാൽ വളരെക്കാലം ൯ാം സംസാരദുഃഖത്തിൽ ഇരുത്തി ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാതെ വെഗത്തിൽ ആത്മബൊധത്തെ തരണെ നാരായണ അതിനായി നമസ്കരിക്കുന്നു. ൧൧

പുത്രമിത്രാദികളിൽ സ്നേഹമുള്ളവൎക്കു
ഗതി ഭവിക്കുന്നതല്ലെന്നു

മൂലം. ബന്ധുക്കളത്ഥഗൃഹപുത്രാദിജന്മമതിൽ ബദ്ധിച്ചുനിന്നുലകിൽ നിൻതത്വമൊക്കിലുമിതന്ധനുകാട്ടിയൊരു കണ്ണാടിപൊലെപുന രെന്നാക്കിടൊല്ലഹരിനാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. ഒരു മനുഷ്യൻ അൎത്ഥപുത്രമിത്രകളത്രാദികളൊടുള്ള സ്നേഹത്തൊടു ജന്മംവൎദ്ധിച്ചിരുന്ന ഭഗവതത്വത്തെ അറിയെണമെന്നു ഇച്ശിക്കുന്നത ഒരു ഫലവുംഇല്ലാ പുത്രമിത്രകളത്രാദികളെ ഉപെക്ഷിച്ചു ശംശാരനെ സെവിച്ചാൽ മാത്രമെ ഗതിഭവിക്കു അല്ലാതെ പ്രപഞ്ചം സത്യമെന്നു വിചാരിക്കുംതൊറും ശംശാരപ്രസാദമുണ്ടാകയില്ലാ. എന്നുപൊലെയെന്നാൽ കണ്ണുകാണാത്ത കുരുടെൻറനെരെ ഒരു കണ്ണാടിഎടുത്തുകാട്ടിയാൽ ആ കണ്ണാടിയുടെ തെജസ്സു എങ്ങനെയവനു അറിയാൻവഹിയാതെയായി ഭവിക്കുമൊ അതുപൊലെ ഭഗവത്തത്വാൎത്ഥത്തെ അറിയണമെങ്കിൽ സകലത്തെയും ഉപെക്ഷിച്ചു സെവിക്കണം. അതിനാൽ പുത്രമിത്രാദികളിൽ എന്നെ ഭ്രമിപ്പിക്കാതെ വെഗത്തിൽ നിൻെറ തത്വത്തെ ബൊധംവരുത്തണെ നാരായണ അതിനായി നമസ്കരിക്കുന്നു. ൭൨

യമദൂതർ അടുക്കുമ്മുമ്പെ ഭഗവാനെ സെവിച്ചു
ഗതിവരുത്തെണമെന്നു

മൂലം. ഭക്ഷിപ്പതിന്നുഗ്രഹപൊലെ പിളൎന്നമഖമയ്യൊകൃതാന്തനിഹപിമ്പെനടന്നുമമഎത്തുന്ന

ദൎമ്മരത്തൊടെപിമ്പെയൊരു സൎപ്പംകണക്കെ ഹരി നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. ഒരു മനുഷ്യൻ ജനിക്കുമ്പൊൾതന്നെ മൃത്യുവുംകൂടെ ജനിക്കുന്നു (ശ്ലോകം) മൃത്യുജന്മചതാംവീര ദെഹെനസഹജായതെ അദ്യവാബ്ദശതാന്തെവമൃത്യുൎവ്വൈപ്രാണിനാംധ്രുവം എന്നഭാഗവതത്തിൽ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു അതുകൊണ്ടു പിടിച്ചുതിന്നുന്നതിന്നായിഗ്രഹപൊലെ വായുംപിളൎന്നു യമൻ പുറകെനടക്കുന്നു എപ്പൊൾ സമയം വരുന്നുവൊ അപ്പൊൾ തള്ളിഇട്ടുകൊണ്ടു പൊകും എന്നുപൊലെയെന്നാൽ തെററി തെററി നടക്കുന്ന തവളയെ പിടിപ്പാൻ പുറകെ അതി വെഗത്തൊടുകൂടി പാഞ്ഞുവരുന്ന പാമ്പു എന്നപൊലെ അതിനാൽ മൃത്യുവശത്താകുംമുമ്പെ നിന്റെ പാദഭക്തിവരുവാൻ അനുഗ്രഹിക്കണെ നാരായണ അതിനായി നമസ്കരിക്കുന്നു. ൬൨.

ചെയ്യുന്ന കൎമ്മങ്ങൾ സകലം ഭഗവദൎപ്പണമായി ഭവിക്കണമെന്നു

മൂലം. മന്നിങ്കൽവന്നിഹ പിറന്നനുതൊട്ടുപന്നരെന്തൊന്നു വാങ്മനമിദെഹങ്ങൾ ചെയ്യുതു എന്തിന്നിമെലിലതു മെല്ലാംനിനക്കുപരിതൊഷമായ്വരിക നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. ഭൂമിയിൽവന്നു പിറന്നന്നുമുതൽ വാക്കുകൊണ്ടും മനംകൊണ്ടും ദെഹംകൊണ്ടും എന്തെല്ലാം ഞാൻ ചെയ്തുവൊ ഇനിമെലിൽ എന്തെല്ലാം ചെയ്യാൻ ഇരിക്കുന്നുവൊ അതൊക്കെയും നിന്റെ മനസ്സിങ്കൽ സന്തൊഷമായി ഭവിക്കട്ടെ എന്തെല്ലാം ചെയ്യുന്നുവൊ അതൊക്കെയുംഭഗവ

ദപ്പണം ചെയ്യണമെന്നു ഭഗവൽഗീതയിൽ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. (ശ്ലോകം) യൽകരൊഷിയദസ്നാസി യജ്ജുഹൊഷിദദാസിയൽ യത്തപസ്യസി കൌന്തെയ തൽകരുഷ്വമദപ്പണം എന്നു ഭഗവാൻ അജ്ജുനനു ഉപദെശിച്ചിട്ടുണ്ടു അതിനാൽ ഞാൻ ചെയ്യുതൊക്കയും നിനക്കു സന്തൊഷമായി ഭവിക്കണെ നാരായണ അതിനായി നമസ്കരിക്കുന്നു. ൬൮

ലൊകത്തിൽ കാണുന്നതും കെൾക്കുന്നതും ഒക്കെയും ഭഗവന്മയമെന്നു.

മൂലം. യാതൊന്നുകണ്ടതതു നാരായണപ്രതിമ യാതൊന്നുകെട്ടതതു നാരായണശ്രുതികൾ യാതൊന്നുചെയ്യുതതു നാരായണാച്ചനകൾ യാതൊന്നതൊക്കെഹരി നാരായണായനമഃ.

അത്ഥം. ജഗത്തുസകലവും ഭഗവന്മയമാകുയാൽ എന്നാൽ ചെയ്യപ്പെട്ട സകലവും ഭഗവദപ്പണമായി ഭവിക്കണെ നാരായണ അതിനായി ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു ൬൯

ഭഗവാനെസഗുണബ്രഹ്മമായും സെവിക്കണമെന്നു

മൂലം. രവികൊടിതുല്യമൊരു ചക്രംകരത്തിലിഹ ഫണിരാജനെപ്പൊഴമിരിപ്പാൻകിടപ്പതിനും അണിയുന്നതൊക്കെവനമാലാദികൌസ്തുഭവുമകമെഭവിപ്പതിനു നാരായണായനമഃ.

അത്ഥം. നിഷ്കളമായിരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മത്തെ ധ്യാനിക്കുന്നതിന്നു മതിബലം മതിയാകുന്നതല്ലായ്കയാൽ സകലമായബ്രഹ്മത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. കൊടി ആദിത്യന്മാർ ഉദിച്ചാൽ എത്രശൊ

ഭയുണ്ടോ അതുപൊലെ മഹാശൊഭായമാനമായ ചക്രായുധം കയ്യിൽ ധരിച്ചും പതിനാലുലൊകത്തെയും ഭരിക്കുന്നവനായും നാഗരാജാവായും ഇരിക്കുന്ന ആദിശെഷനാകുന്ന പള്ളിമെത്ത ഇരിപ്പാനും കിടപ്പാനും ഉപയൊഗപ്പെടുത്തിയും വനമാല മുത്തുമാല തുളസിമാലമുതലായതും ശൊഭയെറിയ കൌസ്തുഭം എന്ന രത്നത്തെ ധരിച്ചുംഇരിക്കുന്ന ഭഗവാന്റെ സ്വരൂപം എന്റെ ഉള്ളിൽ വഴിപൊലെ തൊന്നാറാകണെ നാരായണ അതിനായി നമസ്കരിക്കുന്നു. ൬൩

സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരത്തിന്നുകാരണമായതു
വിക്ഷെപം ആവരണം ഈ രണ്ടു
ശക്തികളാകുന്നു എന്നു.

മൂലം. ലക്ഷംപ്രകാരമൊടു സൃഷ്ടിപ്പതിന്നുമതു രക്ഷിപ്പതിന്നുമതു ശിക്ഷിപ്പതിന്നുമിഹ വിക്ഷെപമാവരണ മീരണ്ടുശക്തികളതിങ്കന്നുദിച്ചവർകൾ നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. വിക്ഷെപശക്തി എന്നത സ്ഥൂലങ്ങളായുംസൂക്ഷ്മങ്ങളായും ഉള്ള ലൊകസൃഷ്ടിക്കു കാരണഭൂതമായുള്ളതാണെ. അതിനെത്തന്നെഅവിദ്യായെന്നുംആവരണമെന്ന സകലത്തിന്നും സംഹാരകാരണഭൂതമായുള്ളതാകുന്നുഇങ്ങനെയുള്ള രണ്ടുശക്തികളെക്കൊണ്ടാണ പലപ്രകാരത്തിലുള്ള സൃഷ്ടിയും സ്ഥിതിയും സംഹാരവും ഉണ്ടാകുന്നത. ആശക്തികൾരണ്ടും ബ്രഹ്മത്തിന്റെ മനസ്സിന്നാണുണ്ടായത അതിനാൽ ശക്തികൾക്കുകാരണഭൂതനായഈശ്വരന്റെസ്വരൂപത്തെ അറിയുന്നതിന്നുവെണ്ടി നാരായണ നിന്നെനമസ്കരിക്കുന്നു. ൬൭

ലൊകംവിരാൾസ്വരൂപമാണെന്നു

ഉറക്കണമെന്നു

മൂലം. വദനംനമുക്കശിഖി വസനങ്ങൾസ സന്ധ്യകള് മുദരംനമുക്കുദധിയുലകെഴരണ്ടുമിഹ ഭവ നംനമുക്കശിവനെത്രങ്ങൾ രാത്രിപകലുകമെഭവി പ്പതിനുനാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. ഇതിൽ പതിനാറാമത്തെ ശീലിൽ ഇ ക്കണ്ടവിശ്വം എന്നതിൽ വിരാൾ സ്വരൂപത്തെ വ്യക്തമായി വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നെടത്തു മുഴവ നുംഅറിയാം അതിൽ ഏതാനുമെ ഇവിടെ വിവ രിച്ചിട്ടുള്ളു മുഖം അഗ്നിയാകുന്നു വസ്ത്രങ്ങൾ രണ്ടു സന്ധ്യകളും വയറ സമുദ്രം പതിനാലുലൊകവും വീടു കണ്ണുകൾ പകലുംരാത്രിയും ഇങ്ങിനെയുള്ള വിരാൾസ്വരൂപം എന്റെ ഉള്ളിൽ തൊന്നാറാക ണെ നാരായണ അതിനായി നമസ്കരിക്ക. ഭ്വൈ

ശക്തിക്കതക്കവണ്ണംഎപ്പൊഴും

ഒരംശാരഭജനംചെയ്യെണമെന്നു

മൂലം. ശക്തിക്കതക്കവഴി ഇത്ഥംഭജിപ്പവനു ഭക്ത്യാപിദെഹദൃഢ വിശ്വാസമൊടുബാത ഭക്ത്യാ കടന്നുതവ തൃക്കാൽപിടിപ്പതി നയക്കുന്നതെന്നു ഹരിനാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. അവനവന്റെ ബുദ്ധിശക്തി ഉള്ളെ ടത്തൊളം ദെഹാഭിമാനംവിട്ടു ദൃഢമായ ഭക്തി വിശ്വാസത്തൊടുകൂടി ഒരംശാരന സെവിച്ചാൽ ഭഗവൽപ്പാദാരവിന്ദം ലഭിക്കുന്നതാണ അങ്ങി നെ പരമായിരിക്കുന്നഭക്തി എനിക്കുലെടിപ്പാനും നിന്റെ പാദാരവിന്ദങ്ങളെ അടുത്തു തൊട്ടുഭജി

പ്പാൻ ഇപ്പൊൾതന്നെ സംഗതിവരുത്തണെ നാരായണ അതിനായി നമസ്കരിക്കുന്നു. ൬൯

കാമക്രൊധാദികളെക്കളഞ്ഞു
സെവിക്കുന്നവൎക്കെ ഗതിഭവിക്കുഎന്നു

മൂലം. ഷഡ്വൈരികൾക്കു വിളയാട്ടത്തിനാക്കരുതു ചിത്താംബുജംതവഹി വന്ധാനരംഗമതിൽ തത്രാപിനിത്യവുമൊരിക്കൽ ഇരുന്നരുൾക ചിത്താംബുജെമമ നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. ഷഡ്വൈരികൾ ആറു ശത്രുക്കൾ അവ കാമം ക്രൊധം ലൊഭം മൊഹം മദം മാത്സൎയ്യം ഇവകൾക്കു ബൊധിച്ചവണ്ണം കളിപ്പാനായി എന്റെ മനസ്സിനെ സ്ഥാനമാക്കി തീൎക്കരുതെ എന്റെമനസ്സു എങ്ങിനെയുള്ളതെന്നാൽ നിന്റെവിളയാട്ടിനു ഒരു ആട്ടപ്പന്തലാകുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള എന്റെ മനസ്സാകുന്ന താമരപ്പൂവായ ആട്ടപ്പന്തലിൽ ഒരുദിവസം ഒരുനെരമെങ്കിലും വസിക്കണെ നാരായണ അതിനായിനിന്നെ നമസ്കരിക്കുന്നു. ൭൦

സകലവുംഭഗവദൎപ്പണംചെയ്യുന്നമെന്നു

മൂലം. സത്യംവദാമിമമഭൃത്യാദിവൎഗ്ഗമൎത്ഥം കളത്രഗൃഹപുത്രാദിജാലമതു മൊക്കെത്വദൎപ്പണമതാക്കീട്ടുഞാനുമിഹ തൃക്കാക്കൽവീണുഹരിനാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. എന്റെഭൃത്യന്മാർ ദ്രവ്യംഭാൎയ്യ പുത്രന്മാർ ഗൃഹം പശുക്കൾ മുതലായതു ഒക്കെയും നിനക്കായി സമൎപ്പിച്ചിട്ടു നിന്റെ പാദാരവിന്ദം തന്നെശരണമെന്നു കൈകൂപ്പിവീണു നമസ്കരിക്കുന്നു അതിനാൽ എന്റെനെരെ കൃപ ഉണ്ടാക

ണെ നാരയണ അതിനായി നമസ്കരിക്കുന്നു. ൬൪

ബ്രഹ്മരുദ്രാദികൾപൊലുംഭഗവന്മായയെ
അറിയുന്നില്ലന്നു

മൂലം. ഹരനുംവിരിഞ്ചനുമിതമരാധിനായകനുമറിയുന്നിതില്ലതവ മറിമായതന്മഹിമ അറിവായുതൽക്കരളിലൊരുപൊലെനിന്നരുളും പരജീവനിൽതെളിക നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം പരമെശ്വരൻ ബ്രഹ്മാവു ദെവെന്ദ്രൻ മുതലായവരും നിന്റെ മഹാമായാതന്റെ മഹിമ ഇന്നവണ്ണമെന്നു അറിയുന്നില്ലാ അതിനാൽ സകലജഗത്തുകളുടെയും ഉള്ളിൽ ഒരുപൊലെ നിന്നരുളുന്ന ഭഗവൻ എന്റെ പരനായജീവങ്കലും തെളിഞ്ഞുവിളങ്ങണെ അതിനായി ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. ൬൫

ഭഗവാൻജ്യൊതിസ്വരൂപനായി
എങ്ങുംനിറഞ്ഞിരിക്കുന്നുഎന്നു

മൂലം. ദ്വിത്വംകലൎന്നിതുലകാരത്തിന്നപ്പുരിചതത്വംനിനക്കിലൊരു ദിവ്യത്വമുണ്ടതവ കരുതുന്നാ പൊന്മണിവിളക്കന്നപൊലെപ്പൊഴിനിൽക്കുന്നനാഥഹരിനാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. ദ്വിത്വം എന്നതു മായാസംബന്ധമാകുന്നു ലകാരത്തിന്നൎത്ഥ ഈശ്വരസംബന്ധമെന്നാകുന്നു ഈശ്വരനു മായസംബന്ധംകൊണ്ടു ജീവനെന്നു സംജ്ഞ ഉണ്ടാകുന്നു അതവിചാരിക്കുമ്പൊൾ ഒരു ദിവ്യത്വം ഉണ്ടു അതു എന്തെന്നാൽ ഈശ്വരൻ മായയിൽ പ്രതിഫലിക്കുമ്പൊൾ ജീവനായും ആ മായാസംബന്ധം വിടുമ്പൊൾ തന്റെ സ്ഥിതിയായും ഭവിക്കുന്നതാകുന്നു അതി

നാൽ എത്രയൊ ഉള്ള ജീവജാലങ്ങളുടെ ഉള്ളിലും ജ്യൊതിസ്വരൂപനായി നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു ഈ കാണായ പ്രപഞ്ചമൊക്കയും ഒരംശമാത്രമയമെന്നു തൊന്നുവാൻവെണ്ടി എന്റെ ഹൃദയത്തിലും സ്വൎണ്ണദീപംപൊലെ ജാജ്വല്യമാനമായി ശൊഭിക്കുന്ന നാരായണാ നിന്നെ ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. ൬൬

ഓംകാരമെന്ന അക്ഷരത്തിന്റെ അൎത്ഥം അറിവാൻ പ്രയാസമെന്നു.

മൂലം. ക്ഷരിയായൊരക്ഷരമതിങ്കന്നുദിച്ചിതു ലിപിഏഴമക്ഷരമിതെന്നങ്ങുരപ്പൂജനം അറിയാവതല്ലതവ പരമാക്ഷരസ്യപൊരുൾ ഉറിയായ്യമാൎയ്യരിക നാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരത്തിന്നു കാരണഭൂതമായ ഒരക്ഷരം ഓംകാരമാകുന്നു. ആ ഓംകാരത്തിൽ നിന്നാണു ലിപി ഏഴും ഉണ്ടായതു ലിപി ഏഴ എന്നതു അ തുടങ്ങി ആ വരെ ഒന്നു ക തുടങ്ങി ങ വരെ ഒന്നു ച മുതൽ ഞ വരെ ഒന്നു ട മുതൽ ണ വരെ ഒന്നു ത മുതൽ ന വരെ ഒന്നു പ മുതൽ മ വരെ ഒന്നു യ മുതൽ ക്ഷ വരെ ഒന്നു ഇങ്ങിനെ ഏഴ ലിപികൾ ഉത്ഭവിച്ചു എന്നു മഹാത്മാക്കളായ ജനം പറയുന്നു എന്നാൽ നിന്റെ പരമാക്ഷരമെന്നതു തത്വമസ്യാദി മഹാവാക്യങ്ങൾ അടങ്ങിയതായും. ഉപനിഷൽ പ്രതിപാദകമായും ഉള്ള ഓംകാരമാകുന്നു. അതിന്റെ ഗതി ഇന്നവണ്ണമെന്നു ആൎക്കും അറിവാൻ പാടില്ല. അങ്ങിനെയുള്ള പരമാക്ഷരത്തിന്റെ സ്വരൂപവും ഗതിയും അതിന്റെ താല്പൎയ്യവും വഴിപൊലെ എ

ന്റെയുള്ളിൽ തൊന്നാറാകണെ നാരായണ അ
തിനായി നിന്നെ ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു. ൩൪

ഇസ്തുതിയെ ഗുരുനാഥൻ പിഴതീക്കണമെന്നു

മൂലം. കരുണാപയൊധിമമ ഗുരുനാഥനിസ്തു
തിയെവിരവൊടുപാൎത്തുപിഴവഴിപൊലെ തീൎത്തരു
ൾകദുരിതാബ്ധിതന്നടുവിൽ മറിയുന്നവൎക്കുവരമൊ
രുപൊതമാസ്തുരികനാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. കരുണക്കു സമുദ്രനായഗുരുനാഥ
ൻ ഇതിന്റെപിഴകളെ തീക്കണം ഇത ദുരിതമായ
കടലിൽവീണു കഷ്ടപ്പെടുന്നവൎക്ക ഒരു പൊങ്ങുത
ടിയായിഭവിക്കയും ചെയ്യുന്നതാണു അങ്ങനെദുരി
തങ്ങൾനാശിപ്പാൻ സംഗതിവരുത്തണെനാരായ
ണ നിനക്കുനമസ്കാരം. ൩൫

മദമത്സരാദികൾകൂടാതെഭക്ത്യാ
ഇസ്തുതിയെജപിക്കണമെന്നു

മൂലം. മദമത്സരാദികൾമനസ്സിൽതൊടാതമ
ദമിതുകൊണ്ടുവാഴ്ത്തുകനമുക്കുംഗതിക്കുവഴി ഇതു
കെൾക്കതാനിതൊരുമൊഴിതാൻപഠിപ്പവനുംപതി
യാഭവാംബുധിയിൽനാരായണായനമഃ.

അൎത്ഥം. മദമാത്സൎയ്യംഒന്നും മനസ്സിൽതൊ
ന്നാതെ ഭക്തിയൊടുംകൂടി ഇസ്തുതിയെ ഒരുശീൽ
എങ്കിലും പഠിക്കുന്നവർ സംസാരമാകുന്ന സമുദ്ര
ത്തിൽഒരുനാളും വീണുവലയുന്നതല്ലാ. ൩൬

സമാപ്തം.

ശ്രീകൃഷ്ണായ നമഃ

ഹരിനാമ കീൎത്തനത്തിൽ ഉള്ള സംസ്കൃത പദങ്ങളെ എടുത്ത അകാരാദി ആയി ചെൎത്തിരിക്കുന്നു.

അ

അഗ്രെ മുമ്പിൽ
അജിതൻ ആരാലും ജയിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തവൻ
അംഭോജസംഭവൻ ബ്രഹ്മാവു
അഖിലം ഒന്നൊഴിയാതെ യുള്ളതു
അൎക്കൻ ആദിത്യൻ
അനലൻ അഗ്നി
അനന്താദിഹീനൻ ആദ്യാവസാനം ഇല്ലാത്തവൻ
അനിത്യം നാശമുള്ളതു
അംബൊരുഹാക്ഷൻ വിഷ്ണു
അന്ധൻ കണ്ണുകാണാത്തവൻ
അമരാധിനായകൻ ഇന്ദ്രൻ

ആ

ആകാംക്ഷ ആഗ്രഹം
ആളാനബദ്ധകരി കെട്ടുകുററിയിൽ തളച്ച ആന
ആനന്ദം സന്തൊഷം
ആവരണം മറക്കപ്പെട്ടതു

ഇ

ഇന്ദ്രാത്മജൻ ഇന്ദ്രന്റെ മകൻ
ഇത്ഥം ഇപ്രകാരം
ഇച്ഛരിക്ക ആഗ്രഹിക്ക
ഇന്ദുപ്രകാശം നിലാവു
ഇന്ദു ചന്ദ്രൻ

ഉ

ഉദകം വെള്ളം
ഉദയം ഉണ്ടാകുന്നതു
ഉദരം വയർ
ഉദധി സമുദ്രം

ഊ

ഊനം കുറവു

ഏ

ഏകാന്തം രഹസ്യം
ഏകാക്ഷരം മുഖ്യമായ എഴുത്തു
ഏകാന്തഭക്തി കഠിനമായ ഭക്തി

ഒ

ഓങ്കാരം പ്രണവം

ഔ

ഔദുംബരം അത്തിമരം

ക

കദാപി ഒരിക്കലും
കൃപാവലി വളരെ ദയവു
കുരംഗം മാൻ
കൎമ്മവ്യപായം കൎമ്മത്തിന്റെ അവസാനം
കിമപി എന്തെങ്കിലും
കളത്രധനം ഭാൎയ്യയും ധനവും
കീൎത്തിക്ക പുകഴ്ത്തുക
കൃപാനിലയ ദയക്കു ഇരിപ്പിടമായവൻ
കൃതാന്തൻ യമൻ
കരം കൈ
കൌസ്തുഭം ഭഗവാന്റെ മാറിലുള്ള രത്നമണി
കളത്രഗൃഹപുത്രാദിജാലം ഭാൎയ്യ വീടു പുത്രന്മാർ മുതലായ കൂട്ടം
കരുണാപയോധി ദയക്കു സമുദ്രമായുള്ളവൻ

ഗ

ഗൊപികാരമണൻ ഗൊപസ്ത്രീകളുടെഭൎത്താവു
ഗൎഭസ്ഥ ഉള്ളിൽഇരിക്കുന്നവൻ

ഘ

ഘൎമ്മാതപംകഠിനവെയിൽ

ഛ

ഛന്നത്വം മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന

ജ

ജാതം ഉണ്ടായതു
ജനനാന്ത്യംജന്മത്തിന്റെഅവസാനം
ജഗതി ലൊകങ്ങളിൽ

ഞ

ജ്ഞാനദ്വയം രണ്ടായിതൊന്നുന്നഅറിവു

ട

ടംകം വെണ്മഴു

ഠ

ഠായം സംഗീത ശാസ്ത്രത്തിൽഒരുരാഗമകജാതി

ഢ

ഢക്കാ പെരുമ്പറ

ണ

ണത്താരിൽ മാനനിലക്ഷ്മിഭഗവതി

ത

തവ നിന്റെ
തന്തു ചരടു
തത്വാൎത്ഥം സൂക്ഷമായഅൎത്ഥം
തത്രാപി അവിടയും
ത്വദൎപ്പണം നിങ്കൽസമൎപ്പിക്ക

ഥ

ഥല്ലു ഭയമില്ലായ്മ

ദ

ദാരങ്ങൾ ഭാൎയ്യമാർ
ദാഹകൻ ദഹിപ്പിച്ചവൻ
ദൃഢം നിശ്ചയംകട്ടി
ദെഹൊഹം ഞാൻദെഹത്തൊടു കൂടിയവൻ
ദഹനബാണം അഗ്നെയാസ്ത്രം
ദംഭം അഹംഭാവം
ദിവാകരൻ ആദിത്യൻ
ദന്തിമയം ആനക്കൂട്ടം
ദൎദ്ദുരം തവള
ദെഹദൃഢവിശ്വാസം ശരീരത്തിന്മെൽപൂൎണ്ണമായവിശ്വാസം
ദുരിതാബ്ധി പാപസമുദ്രം

ന

നക്രെണ മുതലയെകൊണ്ടു
നിജപത്നി തന്റെഭാൎയ്യ
നാദപ്രയൊഗം പാട്ടിന്റെപ്രയൊഗം
നക്ഷത്രപംക്തി നക്ഷത്രങ്ങളുടെകൂട്ടം

പ

പാശം കയറു
പരം മറ്റൊന്നു
പാൽപയൊധി പാൽകടൽ
പദാന്തെ കാക്കൽ
പക്ഷിഗണം പക്ഷിക്കൂട്ടം
പരൻ വെറെയായുള്ളവൻ
പ്രതിമ പ്രതിരൂപം
പരജീവൻ പരബ്രഹ്മം
പതിയാ പിഴച്ചയില്ലായ്മ

ഫ

ഫണിരാജൻ ആദിശെഷൻ

ബ

ബത കഷ്ടം ആശ്ചൎയ്യം

ബന്ധം കെട്ട

ഭ

ഭൂസുരൻ ബ്രാഹ്മണൻ

ഭൃത്യാദിവൎഗ്ഗം ചൊൽപ്പെടുകെൾ ക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടം

ഭുവനം ലൊകം

ഭവാംബുധി സംസാരസമുദ്രം

മ

മശകം കൊതു

മൊഹവാരിധി മഹാമൊഹസമുദ്രം

മുഹൂൎത്തം രണ്ടുനാഴിക

മൃഗാക്ഷികൾ സ്ത്രീകൾ

മനൊജ്ഞാംഗി സ്ത്രീ

മനസിമനസ്സുകൾ

മണിപ്രകരംമണികളുടെശൊഭ

മദ്ധ്യ ഇടക്ക

മണാളൻ ഭൎത്താവു

മാന്യൻ മാനിപ്പാൻ യൊഗ്യൻ

മമ എന്റെ

യ

യൊഗീന്ദ്രൻ തപസ്വികളിൽ ഉത്തമൻ

ര

രഥാംഗം ചക്രം

രവികൊടിവളരെആദിത്യന്മാർ

വ

വാരിധി സമുദ്രം

വിശ്വസ്ഥിതി } ലൊകത്തിന്റെസൃഷ്ടി
പ്രളയ സൃഷ്ടി } സ്ഥിതിസംഹാരം

വഹ്നി അഗ്നി

വദനം മുഖം

വസനം വസ്ത്രം

വദാമി പറയുന്നു

വിരിഞ്ചൻ ബ്രഹ്മാവു

വിശ്വം ലൊകം

ശ

ശിഖി അഗ്നി

ഷ

ഷഡാധാരം മൂലാധാരംസ്വാധിഷ്ഠാനംമണിപൂരംവിശുദ്ധിആജ്ഞാലംബികം

ഷഡൈ്വരികൾ കാമംക്രൊധംലൊഭംമൊഹംമദംമാത്സൎയ്യം

സ

സതതം എപ്പൊഴും

സപദി ഉടനെ

സഹസ്രധാരം ആയിരംഇതളൊടുകൂടിയതു

ഹ

ഹൃദി മനസ്സിൽ

ഹരൻ ശ്രീപരമെശ്വരൻ

ക്ഷ

ക്ഷരി നാശമുള്ളതു
